Sfântul cuvios Moise, ungurul

(s.v. 26 iulie / s.n. 8 august)

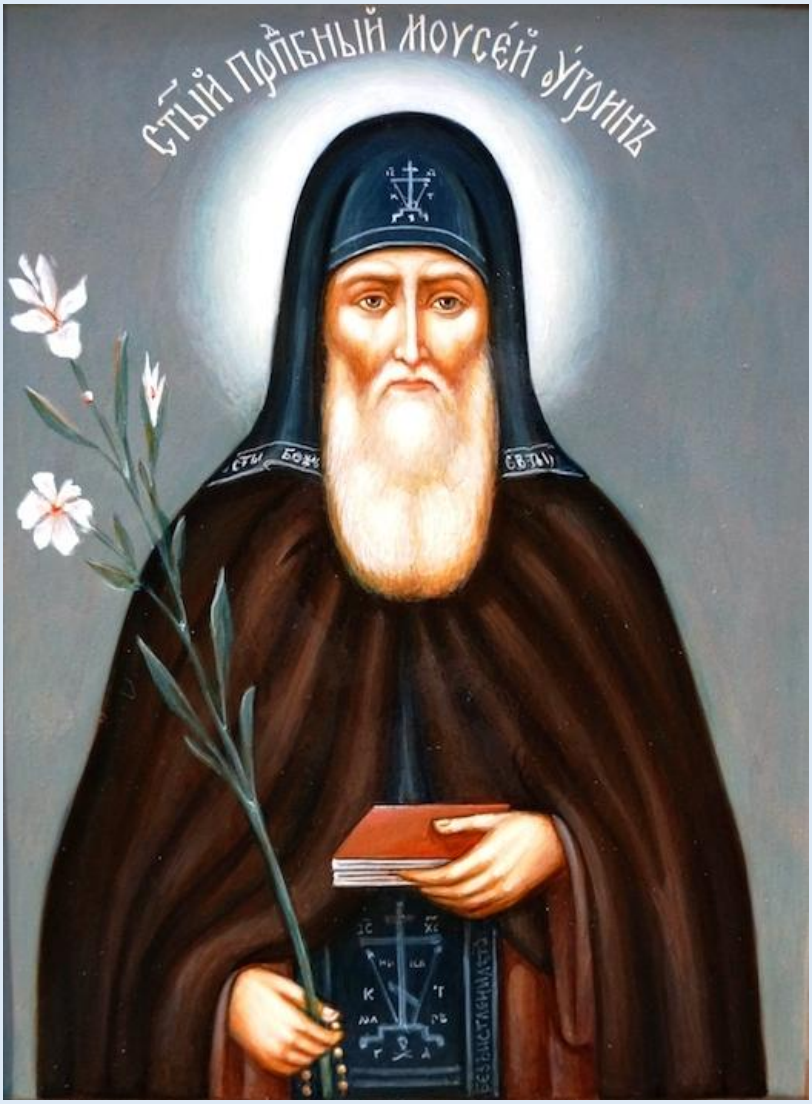

Materiale despre Sfântul cuvios Moise, ungurul:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-Moise,-ungurul-(26-iul-8-aug)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Moise%2C+ungurul

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Moise%2C+ungurul

***

Viaţa Sfântului cuvios Moise, ungurul, printre mulţi alţii, este o dovadă că omul poate, dacă voieşte, să se păzească curat. Sfântul cuvios Moise a vieţuit cinci-zeci de ani în lume şi zece în mânăstire. El deci s-a nevoit timp de şaizeci de ani pe acest pământ, întru toată feciorelnica curăţie. Pe 26 iulie, Biserica Ortodoxă

face pomenirea Sfântului Moise ungurul de la Lavra Pecerska din Kiev, ajutător al celor luptaţi de patima desfrânării.

Index

Acatistul cuviosului Moise ungurul 3
Rugăciune către Sfinții cuvioși Moise etiopianul și Moise ungurul, pentru izbăvire de patimile desfrâului, beției și furtului (a episcopului Macarie Drăgoi)..... 14
Imnografie 16
Vieţile Sfinţilor - Cuviosul Moise ungurul 17
Viaţa cuviosului Moise, ungurul (26 iulie/8 august)..... 26
Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida din 26 iulie 31
Pomenirea Sfântului sfinţit mucenic Ermolae..... 31
Pomenirea Sfintei cuvioase muceniţe Paraschevi..... 31
Pomenirea Sfântului cuvios Moise, ungurul 32
Cântare de laudă la Sfântul Moise, ungurul..... 33
Cugetare 34
Luare aminte..... 35
Predică despre nenorocirea celor care se leapădă de Hristos după ce L-au cunoscut pe El..... 35
Pr. Silviu Cluci - Sfântul Moise ungurul - 26 iulie..... 38
Sfântul Moise ungurul (26 iulie / 8 august) 40
Cuviosul Moise, ungarul..... 43
Sfântul cuvios Ioan mult pătimitorul şi Sfântul cuvios Moise ungurul..... 51
Icoane..... 55

Acatistul cuviosului Moise, ungurul

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .

Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

***

Acatistul cuviosului Moise Ungurul - 26 iulie - slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=nEltCMqYI-g

&&&

Condac 1

Biruitorule făcător de minuni, cel ce eşti plin de Duhul Sfânt, cuvioase părinte Moise, minunat nevoitor şi tămăduitor al bolilor sufleteşti şi trupeşti, care ai îndrăzneală la Domnul, de toate nevoile ne izbăveşte, căci cu bucurie în inimi te chemăm: ***Bucură-te, cuvioase părinte Moise, minunat făcător de minuni şi al curăţiei apărător!***

Icos 1

Făcătorul Îngerilor şi Domnul Puterilor te-a arătat, minunate, înger în trup şi rugător credincioşilor. Alergând la ajutorul tău, acestea cu bucurie îţi aducem:
Bucură-te, cu a îngerilor curăţie asemănându-te;
Bucură-te, prea bunule învăţător al monahilor;
Bucură-te, stea minunată a fecioriei;
Bucură-te, împlinitorule cu râvnă al postului şi al înfrânării;
Bucură-te, chip luminos al blândeţii şi al smereniei;
Bucură-te, cel ce eşti credincioşilor mângâiere;
Bucură-te, ocrotitor ceresc al pământenilor;
Bucură-te, cel ce ai luat jugul cel bun;
Bucură-te, cuvioase părinte Moise, minunat făcător de minuni şi al curăţiei apărător!

Condac 2

Văzând Domnul curăţia inimii tale, te-a ales spre a cunoaşte slava cea cerească. Când laolaltă cu cei doi fraţi ai tăi, în oraşul Kiev te-ai mutat şi sfinţilor purtători de pătimiri Boris şi Gleb cu osârdie ai slujit, atunci tu, fericite, în rugăciuni ai stăruit, pe cât poate un tânăr puternic, voind sfinţilor să te asemeni. Pentru acestea, cu bucurie ai cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 2

Având mintea purtătoare de Dumnezeu, o, cuvioase părinte Moise, prin minunata pronie dumnezeiască, la râul Alt, oastea lui Sviatopolk a ucis pe fratele tău, Gheorghe, împreună cu sfântul purtător de pătimiri Boris. Tu însă, singur scăpând de la moarte, ai venit în oraşul Kiev la Predislava, sora lui Iaroslav şi ajungând acolo, te rugai Domnului întru nevoinţă. Noi, cei ce slăvim pe Dumnezeu care te-a izbăvit, îţi grăim ţie acestea:
Bucură-te, început al înţelepciunii, care frica de Domnul ţi-ai pus-o ca dreptar al vieţii;
Bucură-te, căci niciodată n-ai întristat pe Îngerul păzitor;
Bucură-te, rază a luminii dumnezeieşti;
Bucură-te, crin cu bună mireasmă a fecioriei şi a veşniciei;
Bucură-te, căci cu credinţa cea adevărată ai bine plăcut lui Hristos Domnul;
Bucură-te, neadormit rugător către Maica Domnului;
Bucură-te, grabnicule vindecător al neputinţelor noastre;
Bucură-te, vas ales al Duhului Sfânt;
Bucură-te, cuvioase părinte Moise, minunat făcător de minuni şi al curăţiei apărător!

Condac 3

Cu putere de sus, dăruită ţie, şi cu îndelungă răbdare fiind tu prea împodobit, când te vedeai la mâini şi la picioare ferecat cu lanţuri grele şi păzit foarte, de iubire către Dumnezeu ardeai neîncetat, cântând aşa: ***Aliluia!***

Icos 3

Fierbinte şi bună evlavie având, ai fost ispitit de o oarecare femeie tânără foarte bogată, al cărei bărbat, cu Boleslav la război plecând, nu s-a mai întors; aceea, primind în minte vederea bunătăţii tale, s-a aprins de poftă trupească de către tine; însă tu toate răbdând, te rugai. De acestea, cu frică minunându-ne, cu bucurie îţi cântăm:
Bucură-te, că de la vârstă fragedă te-ai dat slujirii lui Dumnezeu;
Bucură-te, care pe Cel Unul mai mult decât toate ai iubit;
Bucură-te, căci trupul, duhului l-ai supus;
Bucură-te, răbdătorule a toate, pentru Domnul;
Bucură-te, cel ce cu vitejie ai înfruntat viclenia văduvei;
Bucură-te, mergătorule pe calea cea strâmtă a Evangheliei;
Bucură-te, podoabă sfântă a Lavrei Pecerska - Kiev;
Bucură-te, că prin tine Domnul Se slăveşte;
Bucură-te, cuvioase părinte Moise, minunat făcător de minuni şi al curăţiei apărător!

Condac 4

Furtună de gânduri a adus neruşinata văduvă peste biserica sufletului tău, tulburându-l, cuvioase, văzând că eşti rob credincios lui Hristos; pentru aceasta şi

noi, cătând la furtuna de patimi şi nevoi ridicată pe marea vieţii, scăpăm la limanul rugăciunilor tale, cântând lui Hristos Domnul: ***Aliluia!***

Icos 4

Auzind şi văzând sfânta-ţi vieţuire, lumea se uimeşte de puterea harului care iese din gura ta, proslăvind pe Domnul; pentru aceasta, şi noi, cu bucurie te cinstim:
Bucură-te, minunat ales al lui Dumnezeu;
Bucură-te, care slava deşartă a lumii acesteia ai socotit-o gunoi;
Bucură-te, că sufletul tău pentru prea dulcele Iisus l-ai pus;
Bucură-te, că înaintea prestolului Domnului, împreună cu Puterile Cereşti şezi;
Bucură-te, înălţătorule către nepătimire;
Bucură-te, cuvioase părinte, că în răbdare eşti nebiruit;
Bucură-te, părtaş al Luminii neînserate;
Bucură-te, atrăgătorule puternic al darului dumnezeiesc;
Bucură-te, cuvioase părinte Moise, minunat făcător de minuni şi al curăţiei apărător!

Condac 5

Stea izvorâtoare de Dumnezeu s-a arătat lumii viaţa ta, cuvioase părinte Moise, căci, mai mult decât orice ai iubit neprihănirea trupească şi duhovnicească şi, pentru aceste chinuri vremelnice, ai nădăjduit să fii izbăvit de chinurile veşnice, cântând cu mulţumire Domnului: ***Aliluia!***

Icos 5

Văzând vrăjmaşul neamului omenesc a ta curată şi sfântă trăire, mai vârtos a înfierbântat pe văduvă, care te-a îmbrăcat în haine scumpe şi cu mâncăruri dulci hrănindu-te, cu neruşinare te trăgea la lucru necuviincios; tu, însă, părinte sfinte, cu mai multă râvnă te rugai şi posteai. Pentru toate, îţi cântăm acestea:
Bucură-te, ostaş bun al lui Hristos;
Bucură-te, al sfintei Biserici laudă şi bucurie;
Bucură-te, cel ce de har dumnezeiesc eşti plin;
Bucură-te, căci nu numai cu cuvântul, ci şi cu multe fapte ne înveţi;
Bucură-te, ajutătorule grabnic al celor împovăraţi de felurite nevoi şi ispite;
Bucură-te, alesule al lui Hristos, făcător de minuni;
Bucură-te, că în fapte de vitejie, trăirea pământească ai săvârşit;
Bucură-te, cel ce te-ai învrednicit să vezi slava lui Dumnezeu;
Bucură-te, cuvioase părinte Moise, minunat făcător de minuni şi al curăţiei apărător!

Condac 6

Se propovăduieşte în toată lumea bărbăţia duhovnicească a faptelor tale, fericite, căci nici un preţ n-ai pus pe această viaţă. Ticăloasa femeie, cu foamea a pus la

cale să te omoare, azvârlindu-te în temniţă. Alţii, însă, te îndemnau, grăindu-ţi: “Cine nu va râde de nebunia ta; mai bine supune-te acestei femei!” Iar tu, fericite, ai răspuns: “Toată această împărăţie urăsc, pentru Cel de sus” - cântând Domnului: ***Aliluia!***

Icos 6

Ai strălucit aici în trup stricăcios cu lumină cerească, grăind cuvintele Evangheliei: „Cel necăsătorit se îngrijeşte de cele ale Domnului, cum să placă Domnului”. Aceleaşi şi noi îţi cântăm:

Bucură-te, părinte, cu lumina faptelor tale bune ai prea luminat lumea;
Bucură-te, cel ce focul iubirii pentru Hristos în tine ai purtat;
Bucură-te, ajutor grabnic în nevoi;
Bucură-te, cel ce eşti îngeresc trăitor;
Bucură-te, că nu ţi-ai lipit inima de desfătarea lumească;
Bucură-te, rugătorule pentru cei ce cinstesc sfântă pomenirea ta;
Bucură-te, cuceritorule al odihnei veşnice;
Bucură-te, moştenitor al bunătăţilor nespuse;
Bucură-te, cuvioase părinte Moise, minunat făcător de minuni şi al curăţiei apărător!

Condac 7

Având dorire să placi Domnului cu viaţa şi credinţa nestinsă, ai fost îmbrăcat în chipul îngeresc monahicesc de către un ieromonah de la Sfântul Munte Athos; pentru strălucirea sfintelor tale fapte, cu râvnă te mărim şi lui Hristos Domnul care te-a proslăvit, Îi cântăm: ***Aliluia!***

Icos 7

O nouă răutate a arătat femeia cea vicleană când, în nebunia sa, a poruncit să te facă famen, tu ca un mort şedeai întins, abia mai având puţină suflare în tine. Cu frică şi evlavie ne aducem aminte de îndelunga ta răbdare, te fericim, lăudându-te cu acestea:

Bucură-te, că focul dragostei de Dumnezeu în inima ta nestins ai păstrat;
Bucură-te, învăţător prea bun al vitejiei şi trezviei;
Bucură-te, călăuzitorule către mântuire al credincioşilor;
Bucură-te, cel ce eşti mai tare ca diamantul în răbdare, căci sângele tău ca o porfiră împodobeşte Biserica;
Bucură-te, că la cuviosul Antonie, să slujeşti Domnului ai venit;
Bucură-te, cel ce cu minunile tale ai prea slăvit Lavra Pecerska;
Bucură-te, că ai supus voia ta voii Tatălui Ceresc;
Bucură-te, cuvioase părinte Moise, minunat făcător de minuni şi al curăţiei apărător!

Condac 8

Străină minune află cei ce aleargă la tine, fericite Moise, căci, cu darul biruinţei asupra patimilor ai fost dăruit. Asemănându-te lui Moise cel dintâi, care cu toiagul minuni a făcut, aşa tu, cu toiagul, patima fratelui ai vindecat. Noi însă, mulţumind pentru toate Domnului, care cu o asemenea tărie te-a dăruit, cu dragoste cântăm: ***Aliluia!***

Icos 8

Plin de toate darurile dumnezeieşti, petrecând în peşteră zece ani, în tăcere, ai strălucit cu lumină cerească asemenea îngerilor şi ai primit să fii văzător de Dumnezeu, învrednicindu-te de fericirea celor curaţi cu inima, cuvioase părinte Moise. Pentru toate acestea, cu cuviinţă te chemăm:
Bucură-te, căci prin tine Dumnezeu dăruieşte izbăvire din patimi;
Bucură-te, fericite, cel ce eşti plinitor cu inimă curată al poruncilor;
Bucură-te, că vrednic ai fost să vezi lumina dumnezeiască;
Bucură-te, rugător neîncetat pentru sufletele noastre;
Bucură-te, cel ce deprinderile Sfinţilor părinţi purtători de Dumnezeu ţi-ai însuşit;
Bucură-te, laudă înaltă a cuvioşilor;
Bucură-te, că întru smerenie te-ai desăvârşit;
Bucură-te, că adormirea ta, Sfânta Biserică o proslăveşte;
Bucură-te, cuvioase părinte Moise, minunat făcător de minuni şi al curăţiei apărător!

Condac 9

Toată firea îngerească se minunează de înălţimea curăţiei tale, Biserica iarăşi te prea măreşte, căci tăinuitor al harului dumnezeiesc te-ai arătat şi să vezi faţă către faţă pe Dumnezeu te-ai învrednicit. Iar noi, totdeauna, împreună cu tine cântăm: ***Aliluia!***

Icos 9

Ritorii cei mult grăitori nu se pricep să spună despre curăţia ta, fericite, iar noi, de dragoste fiind biruiţi, îndrăznim a-ţi cânta astfel de laude:
Bucură-te, întăritorul neputincioşilor;
Bucură-te, mângâierea celor întristaţi şi îndureraţi;
Bucură-te, al celor buni povăţuitor;
Bucură-te, pentru curăţia feciorească de Dumnezeu încununat;
Bucură-te, iubitor fierbinte al slavei dumnezeieşti;
Bucură-te, că ai înmulţit talantul dat ţie;
Bucură-te, că din toată inima pe Hristos Dumnezeu L-ai iubit;
Bucură-te, candelă care luminezi inimile celor care te pomenesc;
Bucură-te, cuvioase părinte Moise, minunat făcător de minuni şi al curăţiei apărător!

Condac 10

Dorind să-ţi izbăveşti sufletul, ai nesocotitit trupul tău. În Lavra Pecerska, a Sfântului Antonie, sfârşitul călătoriei pământeşti încheind, cu moarte evlavioasă şi sfântă te-ai săvârşit şi ca un biruitor, nu cu oamenii, dar cu îngerii cânţi Domnului: ***Aliluia!***

Icos 10

Cu răbdarea ca un zid îngrădindu-te, te-ai arătat slujitor credincios lui Hristos Împăratului Ceresc şi pe calea cea strâmtă viaţa ţi-ai petrecut. Şi noi, cu dragoste cinstind pomenirea adormirii tale şi dobândirea sfintelor tale moaşte, te fericim, cântând aşa:

Bucură-te, al nostru reazem biruitor;
Bucură-te, slobozitor al celor ispitiţi, care te cheamă în rugăciuni;
Bucură-te, cel ce în bucuria Domnului ai intrat prin multe suferinţe;
Bucură-te, cel care ţi-ai spălat sufletul cu multe lacrimi;
Bucură-te, căci cuvântul apostolului: "dragostea îndelung rabdă", ai împlinit;
Bucură-te, moştenitor cu sfinţii al fericirii Raiului;
Bucură-te, care dai ajutor celor de departe şi celor de aproape;
Bucură-te, fericite locuitor al lumii cereşti;
Bucură-te, cuvioase părinte Moise, minunat făcător de minuni şi al curăţiei apărător!

Condac 11

Cântare de acatist îţi aducem spre laudă şi mărire, cuvioase părinte Moise, săvârşind cu râvnă sfânta pomenirea ta. Tu însă, cu milă primeşte puţina noastră rugăciune, fii nouă apărător, acoperitor şi rugător către Domnul. Iar noi, aducându-ne aminte de bine plăcută vieţuirea ta şi de faptele cele mult nevoitoare, cântăm Ziditorului celui ce te proslăveşte: ***Aliluia!***

Icos 11

Asemenea unei făclii dătătoare de lumină sunt cinstitele şi tămăduitoarele tale moaşte. Fiind vădite prin minuni, cucernice părinte Moise, lumină neînserată răsărindu-ne nouă, cu acestea, din inimă, cu veselie strigăm ţie:

Bucură-te, pentru că în Viaţa veşnică ai intrat prin moartea vremelnică;
Bucură-te, doctor al lui Ioan cel mult pătimitor;
Bucură-te, crin crescut pe pământ, pentru grădinile Raiului;
Bucură-te, lucrător al viei cereşti;
Bucură-te, măslin cu rod îmbelşugat, din grădina lui Iisus;
Bucură-te, slava cuvioşilor părinţi de la Pecerska;
Bucură-te, liman lin al celor învăluiţi de patimi;
Bucură-te, cel ce eşti de Dumnezeu prea slăvit în toată lumea;
Bucură-te, cuvioase părinte Moise, minunat făcător de minuni şi al curăţiei apărător!

Condac 12

Cu harul dăruit ţie de Dumnezeu, slobozeşti de necurate patimi pe tot omul ce cu dragoste şi credinţă aleargă la sprijinul tău. Iar noi, lui Dumnezeu, care ni te-a dăruit grabnic şi milostiv tămăduitor, cu mulţumire îi cântăm: ***Aliluia!***

Icos 12

Cântând viaţa ta, cea asemenea cu a îngerilor, te fericim, părinte Moise, căci la Domnul, rugător pentru noi fiind, apărător şi povăţuitor pe calea mântuirii, cu umilinţă îţi grăim aşa:

Bucură-te, prea bun rugător pentru lume;
Bucură-te, că nu doar monahilor, dar şi mirenilor, calea către cer ai luminat;
Bucură-te, că inimile tuturor cu dragostea le atragi;
Bucură-te, prin mulţime de minuni eşti proslăvit de Dumnezeu;
Bucură-te, călătorule, care la Patria cerească ai ajuns;
Bucură-te, răbdător în suferinţe, precum Iov cel din vechime;
Bucură-te, pururea în ispite ajutător;
Bucură-te, al lumii har dumnezeiesc tămăduitor;
Bucură-te, căci de tine se bucură Îngerii şi oamenii Îl slăvesc pe Dumnezeu;
Bucură-te, cuvioase părinte Moise, minunat făcător de minuni şi al curăţiei apărător!

Condac 13 (de 3 ori)

O, prea minunat lucrător şi sfânt făcător de minuni, cuvioase părinte Moise, această puţină cântare de slavă, cu dragoste şi laudă îţi aducem. Cu milă primeşte şi roagă pe Dumnezeu şi Făcătorul a toate să ne dăruiască mântuire sufletească şi sănătate trupească, celor care cântăm cu credinţă Domnului: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

Icos 1

Făcătorul Îngerilor şi Domnul Puterilor te-a arătat, minunate, înger în trup şi rugător credincioşilor. Alergând la ajutorul tău, acestea cu bucurie îţi aducem:

Bucură-te, cu a îngerilor curăţie asemănându-te;
Bucură-te, prea bunule învăţător al monahilor;
Bucură-te, stea minunată a fecioriei;
Bucură-te, împlinitorule cu râvnă al postului şi al înfrânării;
Bucură-te, chip luminos al blândeţii şi al smereniei;
Bucură-te, cel ce eşti credincioşilor mângâiere;
Bucură-te, ocrotitor ceresc al pământenilor;
Bucură-te, cel ce ai luat jugul cel bun;
Bucură-te, cuvioase părinte Moise, minunat făcător de minuni şi al curăţiei apărător!

Condac 1

Biruitorule făcător de minuni, cel ce eşti plin de Duhul Sfânt, cuvioase părinte Moise, minunat nevoitor şi tămăduitor al bolilor sufleteşti şi trupeşti, care ai îndrăzneală la Domnul, de toate nevoile ne izbăveşte, căci cu bucurie în inimi te chemăm: ***Bucură-te, cuvioase părinte Moise, minunat făcător de minuni şi al curăţiei apărător!***

Şi această:

Rugăciune

O, prea minunate şi purtătorule de Dumnezeu, părinte Moise, bine plăcutule al lui Hristos şi mare făcător de minuni, la tine, cu smerenie cădem şi ne rugăm: dă-ne să fim părtaşi ai dragostei tale pentru Dumnezeu şi pentru aproapele, ajută-ne să plinim voia Domnului în simplitatea inimii şi cu smerenie, poruncile Domnului să săvârşim fără de păcat.

Caută cu milosârdie spre sufletele credincioşilor şi ai tăi cinstitori, care aleargă cu credinţă la mila şi ajutorul tău.

Auzi-ne, prea bunule plăcut lui Dumnezeu, pe noi, rugătorii tăi şi nu ne lepăda pe noi, cei ce avem nevoie de izbăvire şi care-ţi aducem cântare vrednică, fericindu-te.

Părinte Moise, luminător al curăţiei, care proslăveşti pe Dumnezeu în Sfânta, fără de început Treime, te lăudăm şi slăvim: pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh. Acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune către Sfinții cuvioși Moise etiopianul și Moise ungurul, pentru izbăvire de patimile desfrâului, beției și furtului (a episcopului Macarie Drăgoi)

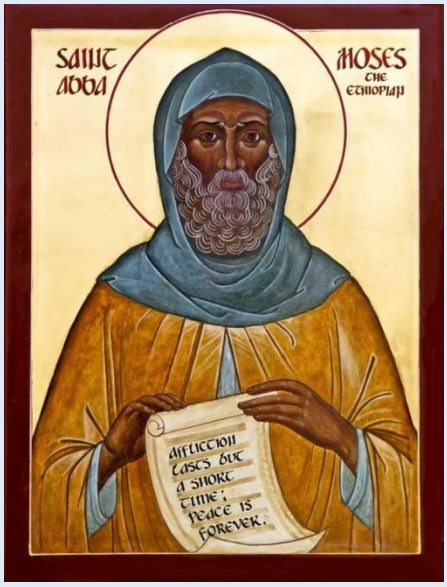

Sfinților cuvioși Moise etiopianul și Moise ungurul, ca unii care din păcate grele și fărădelegi cumplite v-ați ridicat la treapta sfințeniei și a vederii lui Dumnezeu, cu grăbire alergăm la voi, pentru mijlocirea iertării păcatelor și pentru schimbarea desăvârșită a vieții fraților și surorilor noastre care trăiesc rău și fac rău, călcând nu doar poruncile evanghelice, dar și pe cele ale Decalogului și ale conștiinței omenești. Ne rugăm pentru robii tăi cuprinși de patimile desfrâului, beției și furtului (N), care s-au făcut pricină de pagubă, smintire și nedreptățire pentru aproapele, tâlhărind și pe cele trupești, prin furtișaguri, dar și pe cele sufletești, răpind bucuria, pacea și liniștea prin fapte de rușine. Au devenit vrăjmași ai propriei mântuiri, bucurie diavolilor și mâhnire adâncă pentru cei iubiți din jurul lor.

Sfinte Moise etiopiene, ca unul ce ai fost odinioară căpetenie de tâlhari, cu crimele, furturile și tâlhăriile îndeletnicindu-te, dar lepădând întunericul acestei viețuiri și de bună voie luând asupra ta jugul cel monahicesc în pustia Egiptului, tu cu patimile îndelung te-ai războit și ai devenit creștinilor pildă de grele nevoințe și adâncă smerenie. Viața ți-ai sfârșit de sabie, sub asaltul tâlharilor pierind la bătrânețe, dorind să nu te împotrivești lor, după chipul Stăpânului Tău Hristos.

Iar tu, Sfinte cuvioase Moise, cel ce erai maghiar de neam și ostaș al cneazului din Kiev, în Polonia fiind luat prizonier, curtezanei celei viclene care încerca să te atragă în mreaja păcatului timp de cinci ani ai rezistat. Fiind apoi monah, tuns în ascuns, ți-ai păstrat răbdarea întru necazuri și Domnul a auzit glasul rugăciu-

nii tale, certând pe cei ce te oprimau. În Lavra Peșterilor din Kiev întorcându-te, grabnic ajutător al tuturor celor care se luptă cu patima desfrânării ai devenit.

Preamilostive Doamne, pentru aceasta punem mijlocitori pe Sfinții cuvioși Moise etiopianul și Moise ungurul pentru răscumpărarea robilor Tăi (N) din robia în care ei, Doamne, singuri s-au vândut. Au nesocotit, astfel, darurile Tale și îndelunga Ta răbdare către noi, Doamne, însă cuvioșii Tăi Moise etiopianul și Moise ungurul, cu sinceritate pocăindu-se, nu au dobândit doar iertarea păcatelor, ci de mari și minunate daruri ale Duhului Sfânt s-au învrednicit. Căci Tu nu ești, Doamne, doar îndelung răbdător, ci ești și peste înțelegerea noastră de darnic și de răsplătitor către cei care se întorc către Tine. Tu ești Cel care ai făcut părtaș Raiului, întâia oară, un tâlhar pocăit.

Pentru aceasta, Doamne, și pentru rugăciunile Sfinților Tăi Moise etiopianul și Moise ungurul, ajută pe robii Tăi (N), cuprinși de aceste grele patimi ale desfrâului, beției și furtului. Dă-le iertare și slobozire de păcatele și fărădelegile lor, topește cu lacrimile pocăinței patimile cumplite care îi stăpânesc și la o nouă viață închinată Ție îi ridică. Fă-i părtași celor care cu frică și cutremur se închină Ție și dă-le vreme de pocăință pentru a răscumpăra cele rele cu cele bune, răpirea cu dăruirea, rănirea cu mângâierea, beția cu trezvia, patimile trupești cu înfrânarea, ura de oameni cu iubirea de aproapele, slujirea de sine cu slujirea lui Dumnezeu. Amin.

Notă:
Sfântul cuvios Moise etiopianul sau arapul († 395) este sărbătorit la 28 august, iar Sfântul cuvios Moise ungurul, de la Lavra Peșterilor din Kiev († 1043), este sărbătorit la 26 iulie.

Sursa:
https://episcopiascandinavia.se/rugaciune-catre-sfintii-cuviosi-moise-etiopianul-si-moise-ungurul-pentru-izbavire-de-patimile-desfraului-betiei-si-furtului-a-episcopului-macarie-dragoi/

Imnografie

Condacul cuviosului Moise Ungurul: Întru cele înalte spre singurul Dumnezeu căutând, urând toate cele pământeşti, nepurtând grijă de trup, la chinuri cu bărbăţie te-ai dat; de aceea, foamea, setea, legăturile, zăvorârea în temniţă, cu putere în toată fapta bună, fără cârtire ai răbdat; iar bătaie, scurgere de sânge şi tăiere de mădular, pentru curată fecioria ta, cu bărbăţie ai purtat. Şi acum, cu cetele feciorelnice stând în faţa Sfintei Treimi, de toate ispitele, roagă să fie izbăviţi cei ce-ţi strigă ţie: bucură-te, Moise, fericite părinte!

Troparul cuviosului Moise Ungurul: Ca un alt Iosif, al curăţiei şi al fecioriei iubitor, cinstitule şi la fel cu îngerii, Moise, cu cântări sfinte te cinstim noi, păcătoşii; cu sârguinţă ne rugăm ţie: roagă pe Hristos Domnul, să vindece patimile noastre şi să ne dăruiască nouă mare milă.

Vieţile Sfinţilor - Cuviosul Moise ungurul

Cuvant Ortodox - Cuviosul Moise ungurul - 26 iulie:
https://www.youtube.com/watch?v=s0m9EWLfx0I

***

Mult îndrăzneţul vrăjmaş s-a obişnuit ca să ridice război împotriva omului, prin patima desfrânării, că, prin acea întinăciune, întunecându-se omul, să nu priceapă lucrurile lui Dumnezeu, căci numai cei curaţi cu inima Îl vor vedea. Asupra acestui război fericitul Moise, nevoindu-se mai mult decât alţii, a pătimit din destul, ca un bun ostaş al lui Hristos, până ce a biruit desăvârşit puterea necuratului vrăjmaş, iar nouă ne-a lăsat pildă viaţa lui binecuvântată.

Fericitul Moise era de neam ungur şi iubit bine credinciosului, sfântului şi răbdătorului de chinuri domn al Rusiei, Boris. El îi slujea împreună cu fratele său, Gheorghe, care a fost ucis la râul Alti împreună cu Sfântul Boris, de către ostaşii lui Sviatopolc cel fără de Dumnezeu; căci venise peste domnul său şi i-a tăiat capul, pentru gherdanurile cele de aur pe care le pusese peste dânsul Sfântul Boris. Deci, fericitul Moise, izbăvindu-se singur de moarte, s-a dus în cetatea Kievului, la credincioasa soră a lui Iaroslav, care se ascunsese acolo de frica lui Sviatopolc. Rugându-se el lui Dumnezeu cu dinadinsul, n-a încetat până ce n-a venit dreptcredinciosul domn Iaroslav, atrăgându-se de jalea fratelui său şi a biruit pe Sviatopolc cel fără de Dumnezeu.

Sviatopolc, scăpând în pământul leşesc, s-a întors iarăşi cu Voleslav şi a izgonit pe Iaroslav, iar el a stat în Kiev. Atunci Voleslav, întorcându-se în pământul său, a luat cu dânsul în robie pe două surori ale lui Iaroslav şi pe mulţi boieri de-ai lui, între care a fost şi acest fericit Moise.

El a fost dus ferecat cu fiare grele de mâini şi de picioare şi păzit cu tărie; pentru că era puternic la trup şi frumos la faţă. Acest fericit, fiind văzut în pământul leşesc de o femeie oarecare de neam bun, frumoasă şi tânără, cu bogăţie şi putere multă şi al cărei bărbat plecase cu Voleslav şi nu se mai întorsese, pentru că a fost ucis în război, s-a rănit cu vederea de poftirea trupească spre acest cuvios şi a început a-l îndemna pe el cu cuvinte înşelătoare, zicându-i: "O, omule, pentru ce suferi nişte munci ca acestea, când tu prin mine ai putea să scapi de chinuri?"

Moise i-a răspuns ei: "Aşa a voit Dumnezeu".

Iar femeia aceea a zis către dânsul: "De te vei supune mie, te voi izbăvi pe tine, te voi face mare în pământul leşesc şi mă vei stăpâni pe mine şi toată avuţia mea".

Fericitul, pricepând gândul ei cel urât, i-a zis: "Care bărbat, ascultând de femeie, s-a îndreptat vreodată? Adam cel dintâi zidit, ascultând pe femeie, a fost izgonit din Rai. Samson, sporind cu puterea mai mult decât toţi şi pe vrăjmaşi biruindu-i, prin femeie a fost vândut celor de altă seminţie. Solomon, ajungând la adâncul înţelepciunii, supunându-se femeii, s-a închinat idolilor. Irod multe biruinţe a făcut, dar, robindu-se de femeie, a tăiat pe Ioan Înaintemergătorul. Deci, cum voi fi eu liber când mă voi face rob femeii, pe care n-am cunoscut-o niciodată?"

Ea a zis: "Eu te voi răscumpăra, te voi face slăvit şi stăpân peste toată casa mea. Eu voiesc să te am de bărbat, numai să faci voia mea. Pentru că nu pot suferi să văd frumuseţile tale care se pierd fără de rânduială".

Fericitul Moise a zis către dânsa: "Să ştii bine că nu voi face voia ta, nici nu voi pofti stăpâniile şi bogăţiile tale. Decât toate acestea, mie îmi este mai bună curăţia cea trupească şi sufletească. Deci, să nu-mi fie mie a-mi pierde ostenelile mele cele de cinci ani, pe care mi le-a dăruit Domnul a le răbda în legăturile acestea, fiind nevinovat de nişte munci ca acestea; pentru care nădăjduiesc a fi izbăvit din veşnicile munci".

Femeia, văzându-se lipsită de nişte frumuseţi ca acelea, s-a gândit la alt sfat diavolesc, adică să-l răscumpere şi atunci se va supune, chiar dacă nu va voi el. A trimis la cel care îl robise, spunându-i că va da cât va voi, numai să-l vândă pe

Moise. Acela, găsind prilej de a câştiga o bogăţie oarecare, a luat o mie de galbeni de la dânsa şi i-a vândut ei pe Moise. Femeia, luându-l în stăpânire, îl trăgea fără de ruşine la păcat. Pentru că, dezlegându-l din legături, l-a îmbrăcat în haine de mare preţ şi îl hrănea cu bucate gustoase; apoi, îmbrăţişându-l cu dragoste, îl silea la pofta trupească.

Fericitul Moise, văzând nebunia acelei femei, se silea mai mult la rugăciune şi la post, dorind pentru Dumnezeu pâine uscată şi apă, în curăţie, decât bucatele cele de mare preţ şi vin gustos. Atunci el îndată s-a dezbrăcat de podoaba hainelor, precum a făcut Iosif şi a scăpat de păcat, nesocotind pentru nimic viaţa lumii acesteia.

Deci, femeia, ruşinându-se, s-a pornit spre mânie şi s-a gândit să omoare cu foame pe fericitul Moise, ducându-l în temniţă. Dar Dumnezeu, care dă hrană tuturor, care a hrănit în pustiu pe Ilie, pe Pavel Tebeul şi pe mulţi alţi robi ai Săi ce au nădăjduit spre Dânsul, n-a lăsat nici pe acest fericit, fiindcă a plecat spre milă pe o slugă a acelei femei, care în taină îi dădea lui hrană.

Alţii îl sfătuiau, zicându-i: "Frate Moise, de ce te împiedici şi nu te însori cu această văduvă, care a trăit numai un an cu bărbatul ei, că eşti încă tânăr? Ea este mai frumoasă decât alte femei, are bogăţie nenumărată şi putere mare în acest pământ leşesc; că de ar voi, nici mai-marele cetăţii nu s-ar atinge de dânsa. Iar tu, fiind sărac şi rob, nu voieşti să-i fii stăpân? Dar poate vei zice: "Nu pot să calc poruncile lui Hristos". Oare nu zice El în Evanghelie: Pentru aceasta omul va lăsa pe tatăl său şi pe mama sa şi se va uni cu femeia sa şi vor fi amândoi un trup... Asemenea zice şi apostolul: Mai bine este a se însura, decât a se aprinde. Acelaşi lucru zice şi despre văduve: Vreau ca văduvele tinere să se mărite. Iar tu, nefiind legat de rânduiala călugărească, pentru ce te dai la muncile cele rele şi amare, pătimind astfel? De ţi se va întâmpla să mori în primejdia aceasta, ce laudă vei avea? Pentru că cine din drepţii cei dintâi s-au scârbit de femei, precum a fost Avraam, Isaac şi Iacov, nimeni din ei, decât numai monahii aceştia de acum? Iosif numai puţin a fugit de femei, dar mai pe urmă şi el a luat femeie. Tu, de vei ieşi cu viaţă de la femeia aceasta, mi se pare că mai pe urmă vei căuta singur femeie. Deci, cine nu va râde de nebunia ta? Mai bine este a te supune acestei femei şi să fii liber şi stăpân în casa ei".

Fericitul Moise le-a răspuns: "Aşa este, fraţilor şi bunilor mei prieteni; bine mă sfătuiţi. Eu cunosc că mai cumplite cuvinte îmi puneţi înainte, decât şoptirile şarpelui către Eva. Voi mă siliţi să mă plec acestei femei, dar nicidecum nu voi primi sfatul vostru; căci, chiar dacă mi s-ar întâmpla să mor în legăturile acestea şi în muncile cele amare, aştept să iau milă de la Dumnezeu cu totul. Dacă mulţi drepţi s-au mântuit prin femei, eu unul sunt păcătos şi nu pot să mă mântuiesc prin femeie.

Dacă Iosif s-ar fi supus mai întâi femeii lui Putifar, apoi n-ar fi împărăţit după aceea când şi-a luat femeia sa în Egipt. Dar Dumnezeu, văzând răbdarea lui dinainte, i-a dăruit împărăţia Egiptului. De aceea este lăudat şi între neamuri ca un înţelept întreg, deşi a avut fii.

Eu nu doresc împărăţia Egiptului, nici să stăpânesc cu putere sau să fiu mare în acest pământ leşesc; ci să mă arăt cinstit, departe în tot pământul Rusiei, că am defăimat toate acestea pentru împărăţia de sus. De aceea, de voi ieşi cu viaţa din mâinile acestei femei, nu voi căuta altă femeie, ci, voind Dumnezeu, mă voi face monah. Căci, iată ce zice Hristos în Evanghelie: Tot cel ce-şi va lăsa casă, fraţii, surorile, pe tată sau pe maică, pe femeie, pe fii sau satul unde s-a născut pentru numele Meu, va lua însutit şi va moşteni viaţa veşnică... Deci, pe voi să vă ascult? Sau pe Hristos? Apostolul zice: Cel neînsurat se îngrijeşte de ale Domnului, cum îi va plăcea; iar cel însurat se îngrijeşte de ale lumii şi cum va plăcea femeii. Deci, vă întreb acum: Cui se cade a sluji mai mult? Domnului sau femeii? Ştiu că scrie şi aceasta: "Slugilor, ascultaţi pe stăpânii voştri, dar la bine, nu la rău". Deci, să înţelegeţi voi, cei ce mă ţineţi, că niciodată nu mă va înşela frumuseţea femeiască, nici nu mă va despărţi de dragostea lui Hristos!"

Femeia auzind acestea, i-a venit în cugetul său alt gând viclean şi a poruncit să pună pe fericitul pe cal şi cu multe slugi să-l poarte prin moşiile sale şi prin sate, zicându-i: "Toate acestea sunt ale tale, dacă îţi plac, şi cu toate să faci precum voieşti". Apoi zicea şi către popor: "Iată, stăpânul vostru şi bărbatul meu; deci, toţi, când îl veţi întâlni, să vă închinaţi lui!"

Fericitul, râzând de nebunia ei, i-a zis: "În zadar te osteneşti, că nu vei putea să mă amăgeşti cu lucrurile cele stricăcioase ale lumii acesteia, nici să-mi furi duhovniceasca şi nestricăcioasa mea bogăţie. Deci, înţelege şi nu te osteni în deşert".

Femeia i-a zis cu mânie: "Oare nu ştii că eşti vândut mie? Deci, cine te va scoate din mâinile mele? Eu nu te voi libera nicidecum viu, ci te voi da la moarte după multe munci".

Fericitul i-a răspuns cu îndrăzneală: "Nu mă tem de nici un rău, că Domnul este cu mine, Căruia de acum, după voinţa Lui, doresc să-I slujesc în viaţa monahicească".

În acea vreme, povăţuindu-l Dumnezeu, a venit de la Sfântul Munte la fericitul Moise un monah oarecare, preot cu rânduiala, şi l-a îmbrăcat în sfântul chip îngeresc, adică monahicesc. Acel monah l-a învăţat cum să trăiască în curăţie, spunându-i să nu-şi dea spatele său vrăjmaşului şi să nu se teamă de acea

necurată femeie. După ce a plecat, a fost căutat pretutindeni, dar n-a putut fi aflat.

Atunci femeia, deznădăjduindu-se de nădejdea sa, a făcut răni mari pe trupul cuviosului monah Moise, căci, întinzându-l la pământ, a poruncit să-l bată cu toiege, încât şi pământul s-a umplut de sângele lui.

Cei care-l băteau, îi ziceau: "Pleacă-te stăpânei tale şi fă voia ei; iar de nu vei asculta, trupul tău îl vom sfărâma în bucăţi şi după multe munci îţi vei da sufletul tău cu amar. Deci, miluieşte-te singur, leapădă aceste rupturi călugăreşti şi îmbracă-te în haine scumpe boiereşti şi numai astfel te vei izbăvi de muncile care te aşteaptă".

Viteazul Moise le-a răspuns: "Fraţilor, faceţi-vă porunca voastră, căci mie nu-mi este cu putinţă să mă lepăd de călugărie şi de dragostea lui Dumnezeu. Nici un fel de muncă, nici focul, nici sabia, nici bătăile nu pot să mă despartă pe mine de Dumnezeu şi de acest mare chip îngeresc. Iar acestei femei fără de ruşine şi întunecată, care şi-a arătat pe faţă neruşinarea sa, defăimând cu totul nu numai frica lui Dumnezeu, ci şi ruşinea cea omenească, silindu-mă pe mine fără de ruşine la necurăţie şi la desfrânare, nu mă voi pleca, nici nu voi face voia ei!"

Femeia aceea, având multă grijă cum ar putea să-şi izbândească ruşinea sa, a scris în urma domnului Voleslav o scrisoare ca aceasta: "Ştii singur că bărbatul meu a fost ucis în războiul ce a fost cu tine, iar tu mi-ai dat voie să iau de bărbat pe care voi dori. Eu am iubit pe un tânăr din cei robiţi de tine. Acela fiind frumos, l-am răscumpărat şi l-am luat în casa mea. I-am dat tot ceea ce a fost în casa mea, aur şi argint, şi i-am încredinţat lui toată puterea, numai să voiască să-mi fie bărbat; iar el toate acestea le-a socotit întru nimic. De aceea, de multe ori l-am chinuit cu foame şi cu bătăi, dar nimic n-am sporit. Nu i-a fost destul a fi ferecat cinci ani de cel care îl robise şi, iată, acum este al şaselea an de când a petrecut la mine. El a fost mult muncit de mine pentru neascultare. Toate acestea singur şi le-a atras asupra sa, pentru învârtoşarea inimii sale; iar acum încă este şi călugărit de un monah. Deci, tu ce porunceşti să fac cu dânsul?"

Atunci domnul Voleslav a poruncit să vină acea femeie la dânsul şi să aducă şi pe Moise. Deci, ea a făcut după porunca lui. Voleslav, când a văzut pe cuviosul, îl silea mult să ia pe femeia aceea de soţie, dar nu l-a putut îndupleca. La urmă, a zis către dânsul: "Cine este atât de nesimţitor ca tine, de a se lipsi de multe bunătăţi şi de cinste şi a se da la munci amare? Să ştii că de acum îţi stă înainte viaţa sau moartea. Ori faci voia stăpânei tale, ca să fii cinstit de noi şi să ai stăpânire mare, ori, neascultând-o, după multe şi cumplite munci ai să primeşti moartea!"

Apoi a zis şi către femeie: "Cu nici un preţ să nu liberezi pe acest rob, ci ca o stăpână să faci cu el orice voieşti, ca să nu îndrăznească nici ceilalţi a nu asculta pe stăpânul lor".

Cuviosul Părintele nostru Moise, i-a răspuns: "Ce folos va fi omului - zice Domnul - de ar câştiga toată lumea şi îşi va pierde sufletul? Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul lui? Tu îmi făgăduieşti slava şi cinstea, din care tu însuţi vei cădea degrabă, iar mormântul te va primi, neavând nimic. Asemenea şi această femeie ticăloasă va pieri rău!"

Lucrul acela s-a şi împlinit după proorocia cuviosului. Deci, acea femeie, luând mai multă stăpânire asupra lui, îl îndemna cu mai multă neruşinare spre păcat, încât a poruncit cu sila să-l pună în patul ei, sărutându-l şi îmbrăţişându-l. Dar n-a putut nici cu această înşelăciune să-l atragă spre dorirea sa.

Cuviosul a zis către ea: "O, femeie, în zadar este osteneala ta, căci să nu socoteşti că nu fac acest păcat ca un nebun oarecare sau ca şi cum n-aş putea, ci pentru frica lui Dumnezeu mă îngreţoşez de tine, ca una ce eşti necurată".

Femeia, auzind acestea, a poruncit ca în fiecare zi să-i dea o sută de lovituri. Iar în urmă a poruncit să-i taie şi mădularele trupeşti.

Deci, cuviosul Moise, zăcea ca un mort din cauza curgerii sângelui şi abia avea în sine puţină suflare.

Voleslav, învoindu-se la aceasta şi vrând să facă cele plăcute acelei femei, pentru mărimea neamului ei şi pentru dragostea ce o avea către dânsa, a ridicat prigonire mare împotriva monahilor şi i-a izgonit pe toţi din stăpânirea sa. Atunci Dumnezeu a făcut îndată izbândire pentru robii săi. Căci, într-o noapte, Voleslav a murit şi din această pricină s-a făcut mare tulburare în tot pământul leşesc. Deci, popoarele, sculându-se, au ucis pe episcopi şi pe boierii lor, între care şi pe acea femeie fără de ruşine.

Pentru această mânie a lui Dumnezeu, care a fost după izgonirea monahilor, pentru călugăria cuviosului Moise, după mulţi ani îşi aducea aminte doamna marelui domn al Kievului, Iziaslav, fiica lui Voleslav, rugându-l cu învăţătura să nu gonească din stăpânirea sa pe cuviosul Antonie şi pe fraţii lui, din cauza tunderii fericitului Varlaam şi a lui Efrem famenul.

Dar noi să vorbim despre ce ne stă înainte. Cuviosul părintele nostru Moise, întărindu-se puţin, s-a dus la peştera cuviosului Antonie, purtând pe sine rănile mucenicеşti, ca un ostaş viteaz al lui Hristos şi vieţuia acolo cu dumnezeiască

plăcere, nevoindu-se în rugăciuni, în post, în privegheri şi în toate faptele bune monahiceşti, prin care a biruit desăvârşit toate meşteşugirile necuratului vrăjmaş.

Deci, pentru multe biruinţe ale patimilor celor necurate, care au năvălit împotriva acestui cuvios, Domnul i-a dăruit putere să biruiască aceleaşi patimi, care se luptă şi împotriva celorlalţi.

***

Căci, un frate se lupta cu patima desfrânării şi, ducându-se la cuviosul acela, îl ruga să-l ajute, zicându-i: "Orice îmi vei porunci, mă făgăduiesc ca voi păzi până la moarte".

Cuviosul i-a zis: "Niciodată în viaţa ta să nu vorbeşti cu femeie".

Deci, el s-a făgăduit cu osârdie, că va păzi această poruncă. Apoi sfântul, urmând celui dintâi Moise, care a făcut minuni cu toiagul său, s-a atins cu toiagul - fără de care nu putea să umble - de sânul fratelui şi cu durerea rănilor, pe care le suferise mai înainte, îndată s-au omorât patimile cele necurate din trupul acelui frate şi de atunci n-a mai avut nici o supărare.

&&&

Acest bun ostaş al lui Hristos a ajuns în pătimirea şi nevoinţa sa cea plăcută lui Dumnezeu până la şaisprezece ani, fiindcă cinci ani muncindu-se în legături de cel ce-l robise cu nevinovăţie, a răbdat cu mulţumire răbdarea lui Iov, pătimind cu bărbăţie mai mult decât Iosif. Apoi, petrecând liniştea de zece ani, asemenea cu îngerii din Muntele Athos, a strălucit mai mult decât alţii, ca cel dintâi Moise, prin cele zece porunci date prin rânduirea îngerului din Muntele Sinai.

De aceea şi acest cuvios Moise, s-a învrednicit cu adevărat a fi văzător de Dumnezeu, pentru că s-a aflat vrednic fericirii celor curaţi cu inima. El s-a mutat să vadă pe Dumnezeu faţă către faţă în ziua de 26 iulie, fiind încă viu cuviosul Antonie. În peştera aceea zac şi până acum făcătoarele de minuni moaşte ale acestui sfânt bărbat, care nu şi-a întinat curăţia.

Deci, Sfântul Moise şi după moarte biruieşte patimile cele trupeşti cu moaştele sale, precum a adeverit Sfântul Ioan mult pătimitorul. Acela, fiind luptat de patima desfrânării, s-a închis în peştera cu moaştele cuviosului Moise; şi, îngropându-se până la umeri, se ruga lui Dumnezeu. După ce a pătimit mult, mai pe urmă a auzit glasul Domnului, zicându-i să se roage la moaştele sfântului. După ce Ioan mult pătimitorul s-a rugat cuviosului Moise, îndată s-a izbăvit de războiul cel dinlăuntru şi a biruit patima desfrânării.

Asemenea şi pe alt frate, pătimaş de aceeaşi supărare, l-a izbăvit acelaşi Sfânt Ioan, când i-a dat un os din moaştele cuviosului Moise, ca să-l lipească de trupul său, precum se scrie în viaţa cuviosului Ioan mult pătimitorul.

Deci, să ne fie şi nouă povăţuitor spre a ne izbăvi din toate necurăţiile, cuviosul acesta, Moise care îndreaptă prin rugăciunile sale la calea mântuirii şi cu dânsul să ne închinăm feţei lui Dumnezeu Celui închinat în Treime, Căruia I se cuvine slavă, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Moaştele Sfântului cuvios Moise Ungurul

Viaţa cuviosului Moise, ungurul (26 iulie/8 august)

Cuviosul era de loc din Ungaria şi un apropiat al binecredinciosului cneaz - "purtător de pătimiri" - Boris; şi îi slujea acestuia împreună cu fratele său, Gheorghe. Acesta a fost ucis împreună cu Sfântul Boris la râul Alt, când a vrut să-l apere cu trupul său de ucigaşi. Scăpând de la moarte, fericitul Moise a venit la Kiev, ascunzându-se acolo de neruşinatul Sviatopolk, până când cucernicul cneaz Iaroslav l-a biruit. Când Sviatopolk, care a fugise în Polonia, s-a întors împreună cu cneazul Poloţki Boleslav şi l-a alungat pe Iaroslav, instalându-se la Kiev, Boleslav se retrage în ţara sa, luând ostatice două surori ale lui Iaroslav şi mulţi boieri ai acestuia; printre ei se afla şi fericitul Moise, încătuşat la mâini şi la picioare cu lanţuri grele de fier. Pentru că era puternic la trup şi frumos la chip, îl păzeau foarte.

În Polonia, fericitul a fost văzut de o femeie frumoasă, tânără, cu faimă şi foarte bogată. Soţul său a fost ucis în atacul asupra Kievului. Minunându-se de frumuseţea lui Moise, stârnindu-şi pofta trupească către cuvios, a început a-l îndupleca cu cuvinte de linguşire: "De ce suferi aceste chinuri, când ai minte pe care o poţi folosi pentru a te elibera din aceste cătuşe şi suferinţe?" Moise îi răspunse: "Aşa a fost voia Domnului!" Ea i-a răspuns atunci: "Dacă mi te supui,

te voi slobozi şi te voi face om mare în Polonia, şi vei avea stăpânire asupra mea şi asupra ţinutului meu".

Cunoscând gândurile sale rele, fericitul i-a spus: "Care bărbat, ascultând de soţia lui, a făcut vreun lucru bun? Primul zidit, Adam, ascultând de femeia lui a fost izgonit din Rai. Cum voi fi eu liber, când mă voi face rob femeii? Căci nu am cunoscut femeie de la naştere".

Ea îi răspunse însă: "Te voi răscumpăra şi te voi face mie bărbat; împlineşte doar voia mea, căci mi-e milă să văd cum nebuneşte piere frumuseţea ta".

Fericitul Moise îi răspunse: "Află, dar, că nu-ţi voi împlini voia; nu doresc nici puterea ta, nici bogăţia. Mai de preţ este pentru mine curăţia sufletească şi trupească. Fiind neascultător, nu vreau să-mi pierd truda de cinci ani, în care mi-a dăruit Dumnezeu răbdare să port fiarele acestea; pentru aceste munci, nădăjduiesc să fiu izbăvit de muncile cele veşnice".

Atunci femeia a luat o altă hotărâre diavolească: "Dacă îl voi răscumpăra, mi se va supune şi fără voie".

Stăpânul lui Moise, folosindu-se de prilej, i-a cerut 1000 de galbeni şi i l-a dat pe Moise. Luând stăpânire asupra lui, îl ademenea cu neruşinare la lucruri ticăloase. L-a îmbrăcat în haine scumpe şi-l hrănea cu mâncări dulci, iar cu braţele sale necurate îl cuprindea şi îl silea la mângâieri trupeşti. Fericitul Moise, văzând turbarea ei, mai mult se dădea rugăciunii şi postului. Şi-a scos hainele frumoase, ca oarecând Iosif - şi a fugit de păcat, nesocotind fericirea acestei vieţi.

Femeia, însă, ruşinată, s-a umplut de mânie şi a pus la cale să-l omoare pe fericit cu foametea, aruncându-l în temniţă. Dumnezeu, care dăruieşte hrană la toată făptura şi care, oarecând, l-a hrănit pe Ilie în pustie, nu l-a lăsat nici pe acest fericit. A plecat către milă inima unui rob al acelei femei şi acela îi aducea în taină mâncare.

Unii încercau să-l înduplece: "Frate Moise, ce-ţi strică să te însori? Eşti tânăr, iar această văduvă a trăit cu soţul său doar un an şi este mai frumoasă ca alte femei; are o avere mare şi multă putere; dacă ea ar dori, chiar şi cneazul ar lua-o în seamă. Tu eşti rob în temniţă şi nu vrei să fii domnul ei. Dacă vei zice: "Nu pot să calc poruncile lui Hristos" - nu spune, oare, Hristos în Evanghelie: Pentru aceea va lăsa omul pe tatăl şi pe mama sa şi se va lipi de femeia sa şi vor fi amândoi un trup? (Matei 19:5). Tu, însă, nu eşti legat cu cinul monahicesc, ci liber de el, de ce voieşti relele şi amarele chinuri şi aşa, suferi? Dacă se va întâmpla să mori în acest necaz, ce laudă vei avea? Cine se scârbea de femei din

primii drepţi? Avraam? Isaac? Iacov? Dar tu, dacă vei scăpa viu de această femeie, după aceea - aşa credem noi - vei căuta femeie; şi cine nu va râde atunci de nebunia ta? Mai bine ar fi să te supui acestei femei."

Fericitul Moise le răspundea: "Vai, fraţilor, dacă mulţi drepţi s-au mântuit cu femei, eu unul sunt păcătos şi nu mă pot mântui cu femeie. Dar, dacă Iosif ar fi ascultat mai devreme de femeia lui Putifar, nu ar fi împărăţit mai târziu, când şi-a luat soţie în Egipt (Facere 39 şi 40). Dumnezeu, văzând răbdarea lui, i-a dăruit împărăţia Egiptului, de aceea s-a şi proslăvit din neam în neam pentru curăţie, deşi avea copii. Eu, însă, nu doresc nici împărăţia Egiptului, nici domnia în Polonia, nici slava de pe tot întinsul pământului rusesc, ci toate acestea le urăsc, pentru împărăţia cerească. De aceea, dacă voi ieşi viu din mâinile acestei femei, niciodată nu voi căuta o altă femeie, ci cu ajutorul Domnului, mă voi face monah. Căci scris este: "Şi oricine a lăsat case sau fraţi, sau surori, sau tată, sau mamă, sau femei, sau copii, sau ţarine, pentru numele Meu, înmulţit va lua înapoi şi va moşteni viaţa veşnică." (Matei19:29)

Deci, să vă ascult pe voi mai mult, sau pe Hristos? Apostolul spune: "Cel necăsătorit se îngrijeşte de cele ale Domnului, cum să placă Domnului, iar cel ce s-a căsătorit se îngrijeşte de cele ale lumii, cum să placă femeii (1 Cor. 7:32, 33). Vă întreb: pentru cine se cade să muncim: pentru Hristos, sau pentru femeie? Deci, înţelegeţi voi, care mă ţineţi întemniţat, că niciodată nu mă va linguşi frumuseţea femeiască şi nu mă va smulge de la dragostea lui Hristos!"

Auzind acestea, văduva a poruncit să pună pe fericit pe un cal şi, cu alai de multe slugi să-l poarte prin oraşele şi satele sale, spunând: "Toate acestea sunt ale tale, dacă vrei". Şi a dat poruncă: "Acesta este domnul vostru şi soţul meu. Întâlnindu-l, închinaţi-vă lui". Fericitul, râzându-şi de nebunia femeii, i-a spus: "În zadar te trudeşti, nu poţi să mă îndupleci cu lucrurile vremelnice ale acestei lumi, nu-mi vei fura bogăţia nepieritoare. Înţelege şi nu te osteni fără rost".

Femeia, mânioasă, i-a spus: "Au nu ştii că-mi eşti vândut? Nu te voi lăsa viu, ci şi după multe chinuri te voi da morţii". Fericitul i-a răspuns cu îndrăzneală: "Nu mă tem de nici un necaz, căci cu mine este Dumnezeu, Căruia de acum, după voia Lui, doresc să-l slujesc prin viaţa monahicească".

În acest timp, din Pronia Dumnezeiască, a venit la fericitul Moise un ieromonah din Sfântul Munte şi l-a tuns în sfântul cin îngeresc; l-a învăţat multe despre feciorie, cum să nu se lase biruit de vrăjmaşul şi să nu aibă teamă de această femeie stricată; apoi, a plecat. L-au căutat peste tot, dar nu l-au mai găsit.

Femeia, deznădăjduindu-se, a chinuit tare pe monahul Moise: întinzându-l, a poruncit să-l bată cu fiare, iar pământul s-a îmbibat de sângele lui.

Călăii îi spuneau: "Supune-te doamnei tale, fă voia ei. Dacă nu asculţi, îţi vom zdrobi trupul în bucăţi". Le răspundea Moise cu vitejie: "Fraţilor, grabnic faceţi ce vi s-a poruncit. Iar eu nicicum nu pot lepăda de călugărie monahism şi de dragostea Domnului".

Femeia, îngrijindu-se cum să se răzbune pe cuvios, l-a dus, în sfârşit, la judecată la cneazul Boleslav. Acela îl îndemnă pe Moise să asculte de stăpâna sa şi să-i devină soţ, să fie un domn cunoscut şi slăvit în pământul Poloniei.

Cuviosul Moise îi răspunse: " Şi ce folos are omul, dacă toată lumea o va dobândi, dar îşi va pierde sufletul? De ce îmi făgăduieşti slava şi cinstea de care, în curând, te vei lipsi chiar tu şi te va primi mormântul neavând nimic? Aşa şi această femeie stricată, va fi omorâtă cu cruzime".

După aceasta, dobândind şi mai multă putere asupra lui Moise, femeia, cu neruşinare îl ademenea la păcat tot mai mult şi a poruncit săă fie pus cu de-a sila în aşternutul ei; îl cuprindea, îl săruta, dar nici aşa nu-l putea ispiti cu pofta sa.
De aceea, a poruncit să i se dea în fiecare zi câte o sută de lovituri, după care, a poruncit să i se taie părţile tainice ale trupului. Cuviosul Moise stătea întins ca şi mort, Din pricina sângelui curs, abia mai sufla.
Fiind părtaş şi dorind să placă mai mult acestei femei, Boleslav a pornit o prigoană mare asupra monahilor şi i-a alungat pe toţi din ţinutul său. Într-o noapte, Boleslav a murit în chip neaşteptat, iar în Polonia a avut loc o răscoală. Poporul s-a răzvrătit, a bătut mulţi boieri, iar printre aceştia a fost ucisă şi acea femeie neruşinată.

Cuviosul Părintele nostru Moise, prinzând putere, a venit la Kiev, în peştera cuviosului Antonie, purtând asupra sa rănile mucenicеşti, ca un viteaz ostaş al lui Hristos; şi a trăit bineplăcând lui Dumnezeu în post, rugăciune, sărăcie şi în toate faptele bune ale unui monah. Zece ani a petrecut cuviosul în mănăstirea Pecerska - Kiev, în peşteră - şi s-a dus la Domnul.

Pentru multele biruinţe asupra patimii desfrânării, i-a dăruit Dumnezeu puterea să dea ajutor celor care se află în aceleaşi încercări.

Un frate, fiind luptat de patima desfrânării, a venit la cuvios şi i-a cerut ajutorul. "Făgăduiesc să ţin până la moarte - i-a spus el - ceea ce îmi vei porunci." Cuviosul i-a spus: "Niciodată în viaţa ta să nu spui un cuvânt vreunei femei". Acela a făgăduit cu tărie. Atunci, cuviosul s-a atins de el cu toiagull lui, fără de care nu putea umbla, din pricina durerii de la rănile primite mai înainte şi, dintr-o dată, au murit toată patima în trupul acelui frate. De atunci, nu au mai fost pentru el acest fel de ispite.

Sfântul Moise, ungurul, râvnind să păzească fecioria, a îndurat jigniri, suferinţe şi chinuri. Lui se roagă pentru a fi apăraţi de siluire cei feciorelnici, sau pentru păzirea curăţia cei căsătoriţi, precum şi pentru ajutor în toată lupta cu trupul.

Sfintele lui moaşte împreună cu moaştele sfinţilor de la Pecerska - Kiev se odihnesc în peşterile Lavrei Sfintei Adormiri Pecerska - Kiev. Adresa: Ucraina, or. Kiev, str. Ianvarskovo vostania, nr. 25. Tel.: (8-10-38044-290-46-27).

O părticică din moaştele Sfântului Moise se află în Biserica Pogorârii Sfântului Duh în cimitirul Lazarevsk, din Moscova. Adresa: str. Sovietskoi Armii, nr.12. Biserica se află în parcul de copii "Festivalinîi". Tel. (095)289-24-75, 289-23-09. e-mail: lazarevskoe@mail.ru .

Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida din 26 iulie

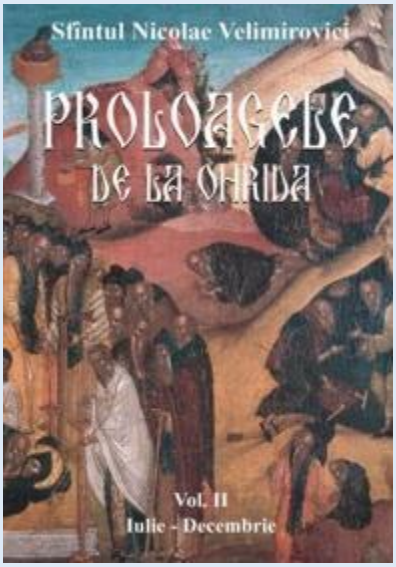

Pomenirea Sfântului sfinţit mucenic Ermolae

Sfântul Ermolae a fost preot în Nicomidia în timpul domniei împăratului Maximian. El a fost între cei două mii de mucenici pe care împăratul i-a osândit să fie arşi de vii, împreună cu biserica în care se aflau (vezi pomenirea la 28 decembrie).

Dar prin purtarea de grijă a lui Dumnezeu s-a întâmplat că sfinţitul Ermolae, împreună cu alţi doi preoţi, Ermip (Hermippas) şi Ermocrat (Hermocrates) au scăpat de moartea aceasta.

La vreme după aceea Sfântul sfinţit Ermolae 1-a botezat pe cel care avea să fie Sfântul mare mucenic Pantelimon, doctorul fără de arginţi, împreună cu care a şi fost judecat, torturat şi omorât prin decapitare.

Ermip şi Ermocrat au luat şi ei mucenicia împreună cu dânşii şi cu toţii au fost încununaţi cu cununile biruinţei şi slavei în împărăţia lui Hristos.

Ei au luat cu cinste mucenicia cam pe la anul 304.

Pomenirea Sfintei cuvioase muceniţe Paraschevi

Această Sfântă muceniţă s-a născut la Roma din părinţi creştini, fiind crescută de mică întru toată rânduiala credinţei în Hristos.

Sfânta Paraschevi s-a ostenit pururea cu bucurie mare şi cu râvnă să împlinească toate poruncile lui Dumnezeu. Crezând cu tărie şi ducându-şi viaţa conform cre-

dinţei, Sfânta Paraschevi i-a îndrumat şi pe alţii la calea mântuirii sufletului şi a vieţii duhovniceşti.

După ce părinţii ei au murit, fiica Paraschevi a împărţit toată moştenirea ei săracilor şi s-a tuns întru îngerescul chip. Ca monahie ea a predicat credinţa creştină cu o râvnă încă şi mai arzătoare, neascunzând-o şi neascunzându-se de nimeni, cu toate că în acele timpuri stăpânirea romană dezlănţuise deja persecuţiile cele sângeroase împotriva creştinilor.

Astfel, comunitatea evreiască, a celor plini de toată răutatea, au denunţat-o pe Sfânta Paraschevi pentru vina de a predica credinţa interzisă, drept pentru care sfânta a fost adusă la judecată înaintea împăratului Antonin. Toate linguşirile împăratului nu au putut să zdruncine credinţa roabei lui Dumnezeu. Ei au torturat-o apoi cu foc, aşezându-i pe cap un coif încins la roşu. Dar Domnul a izbăvit-o tainic de la aceste chinuri şi eliberată fiind, muceniţa a părăsit Roma.

Ea a călătorit din cetate în cetate, întorcându-i pe păgâni la credinţa cea adevărată. Ea a mai stat la judecată înaintea stăpânitorilor şi judecătorilor în încă două cetăţi şi a fost torturată sălbatic pentru credinţa în Stăpânul Hristos, chinuri în timpul cărora ea a lucrat multe minuni şi din care, cu puterea lui Dumnezeu, s-a vindecat repede şi minunat.

Ca întotdeauna păgânii atribuiau minunile ei vrăjitoriei, iar faptul că se însănătoşea minunat din torturi, necuraţilor lor zei.

Sfânta muceniţă Paraschevi i-a zis odată cezarului care o tortura: „O, cezare, nu zeii tăi m-au vindecat pe mine, ci Domnul meu, Dumnezeul şi Stăpânul, Iisus Hristos."

La sfârşit, un oarecare cezar pe nume Tarasie i-a tăiat capul cu sabia. Astfel această slăvită muceniţă şi-a încheiat alergarea acestei vieţi pline de roadele bogate ale luptelor duhovniceşti.

Sfintele ei moaşte au fost mutate la Constantinopol. Ea a luat cu cinste mucenicia pentru Hristos în veacul al doilea.

Pomenirea Sfântului cuvios Moise, ungurul

Acesta a fost de la curtea tânărului cneaz rus Boris. Când ticălosul Sviatopolsk cel fără de Dumnezeu l-a ucis pe Boris, Moise a scăpat cu fuga şi s-a adăpostit la Kiev.

Puţin mai după aceea el a fost luat rob în Polonia, de către regele polonez Boleslav şi a fost vândut pe o mie de bani de aur unei tinere văduve depravate, al cărei bărbat fusese ucis în război. Această depravată a voit să se destrăbăleze cu Moise, care însă a respins-o cu tărie, căci el îşi făgăduise viaţa lui Dumnezeu întru toată curăţia sufletului şi trupului.

Ea atunci i-a oferit ca să îl ia de bărbat după lege, dar el a respins-o cu aceeaşi tărie. Acela a fost timpul în care în taină, Moise a izbutit să se îmbrace întru îngerescul chip, tuns fiind de către un monah athonit şi aşa s-a înfăţişat înaintea stăpânei lui îmbrăcat în haine călugăreşti.

Pentru aceasta, stăpâna cea desfrânată 1-a legat şi a poruncit să fie biciuit cu sălbăticie şi castrat. Ea 1-a chinuit pe mucenicul Moise cu tot felul de chinuri timp de cinci ani.

Dar regele polonez Boleslav a fost ucis pe neaşteptate într-o răscoală, în timpul căreia această depravată a fost ucisă şi ea.

Sfântul şi mucenicul Moise a fost astfel liber să scape şi să se întoarcă la Kiev, unde s-a închinat vieţii celei de rugăciune, de tăcere şi de linişte.

Omorându-şi însuşi întru sine patimile cele amarnice ale trupului, a putut după aceea şi altora mulţi să le ajute să biruiască în acest cumplit război.

Sfintele lui moaşte s-au aflat făcătoare de minuni, mulţi primind vindecarea la ele (vezi viaţa Sfântului Ioan mult pătimitorul, la 8 iulie).

După ce a mai vieţuit întru monahiceştile şi sihăstreştile nevoinţe timp de zece ani în Lavra Peşterilor, Sfântul mult pătimitor Moise, ungurul s-a odihnit întru Domnul în douăzeci şi şase de zile ale lunii iulie, din anul 1043, strămutându-se la feciorelnica împărăţie a lui Hristos.

Cântare de laudă la Sfântul Moise, ungurul

Moise lui Dumnezeu viaţa şi-o a făgăduit,
Întru întreaga curăţie.
El liber e cu duhul,
chiar în cătuşa sclaviei,
Şi liber dă răspuns desfrânatei stăpâne,
Ce sclavă e, legată cu necurate patimi:
„Ce bărbat vreodată mântuitu-şi-a sufletul
de necuratele patimi,
uitându-se în gura unei femei?

Din cauza femeii Adam a pierdut Raiul.
Din pricina Dalilei, Samson cu ruşine-a pierit.
Sedus de femei, marele Solomon, atot înţeleptul,
întru cea de râs idolatrie s-a prăbuşit.
Al lui Irod cap sucitu-l-a o femeie,
Şi pentru o desfrânată Irod
Capul Botezătorului Ioan l-a tăiat.

Lui Dumnezeu îi sunt eu rob, femeie,
Deci nu mă tulbura!
Cată-ţi însoţitor dintru a ta lume,
Căci eu ţie nicicum mă voi pleca.
Cu tine împreună nu-i nici o fericire,
Eu curat vreau să fiu, pentru Dumnezeu:
Aceasta-i sfânta datoria mea.

Nici linguşiri, nici aur, nici toată-a ta putere
Nu mă vor rătăci, nici în trup, nici în suflet.
Dumnezeul meu, Cel Atotputernic,
El mă va ajuta, curăţia să-mi ţin.
Curăţia e sfântă, căci curate sunt
Apele ce în Rai şipotesc.
Curat e Dumnezeu, cel care pe noi
Curaţi ne-a zidit.
El voieşte ca noi
Curaţi să fim şi curaţi fiind,
Să ne mântuiască.
Curăţia, femeie, slava creştinului este!"

Cugetare

Nici de cea mai mică patimă nu poate scăpa omul fără o mare luptă. Sfinţii părinţi au numit întotdeauna patima desfrânării şi prea desfrânării, moarte. Când desfrânatul se izbăveşte de patima desfrânării, este ca şi cum el ar învia din morţi.

Pentru cei care vieţuiesc în lume, patima desfrâului se stârneşte cel mai adesea prin simţul văzului, câtă vreme pentru cei care vieţuiesc în singurătatea schiturilor această necurată patimă, ca şi altele, se stârneşte prin închipuire şi imaginaţie.

Sfânta cuvioasă Sara, care a fost o mare nevoitoare, s-a luptat cu greaua patimă a desfrâului timp de treizeci de ani. Ea se lupta cu această patimă şi o biruia întotdeauna cu rugăciunea.

Odată dracul curviei a venit aievea înaintea Sarei şi i-a zis: „M-ai biruit!"

Dar Sara a răspuns cu smerita înţelepciune: „Nu eu, ci Domnul meu Hristos."

De atunci, gândul desfrânării a părăsit-o pentru totdeauna.

***

Când Sfântul cuvios Pimen a fost întrebat cum poate omul să se lupte cu dracul curviei.

Sfântul a zis: „Biruindu-şi mai întâi stomacul şi limba, omul va putea după aceea să se stăpânească desăvârşit pe sine întru toate."

***

Sfântul Antonie cel mare a zis că în trup sunt trei feluri de porniri: „întâia este a firii, a doua este din lipsa de măsură în hrană, iar a treia este de la diavoli."

Alţi părinţi socot că mânia şi mândria întăresc patima curviei. Cu toţii însă afirmă că, în afară de paza omului asupra lui însuşi şi a străduinţelor lui, este neapărată trebuinţă de ajutorul lui Dumnezeu în dezrădăcinarea cu totul a acestei grele şi urâte patimi.

Viaţa Sfântului cuvios Moise, ungurul, printre mulţi alţii, este o dovadă că omul poate, dacă voieşte, să se păzească curat. Sfântul cuvios Moise a vieţuit cincizeci de ani în lume şi zece în mânăstire. El deci s-a nevoit timp de şaizeci de ani pe acest pământ, întru toată feciorelnica curăţie.

Luare aminte

Să luăm aminte la minunata biruinţă asupra Amoreilor (Iosua 24):

- *La cum a trimis Dumnezeu viespi înaintea poporului lui Israel, care i-a gonit de la ei pe regii Amoreilor, care astfel au fost bătuţi de Israel;*
- *La cât de puternic este Domnul Dumnezeu, la cum îi surpă El pe mândri şi pe nedrepţi, prin intermediul unor lucruri foarte mici.*

Predică despre nenorocirea celor care se leapădă de Hristos după ce L-au cunoscut pe El

Căci dacă, după ce au scăpat de întinăciunile lumii, prin cunoaşterea Domnului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, iarăşi se încurcă în acestea, ei sunt învinşi; li s-au fâcut cele de pe urmă mai rele decât cele dintâi.

Fraţilor, strălucitoare sunt razele soarelui, dar mai strălucitoare sunt cuvintele acestea ale sfântului apostol. Căci razele soarelui luminează trupurile, fraţilor, iar sufletele nu le pot nicicum lumina: pe când ale apostolului cuvinte luminează cu adevărat sufletul. Apostolul vede cu limpezime înălţimile şi adâncimile sufletului omenesc, pe care le luminează cu cuvintele lui, din dragoste arzătoare faţă de noi, ca noi cunoscându-le, să putem păşi sigur şi fără să ne temem pe calea mântuirii noastre.

El în cuvinte puţine ne dă două învăţături de căpetenie.

- ✓ *Prima este că nimeni nu poate scăpa de ticăloşia şi necurăţia lumii acesteia decât prin cunoaşterea Stăpânului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Fără cunoaşterea Stăpânului Hristos, nimeni nu poate să vadă sau să cunoască necurăţia acestei lumi şi fără cunoaşterea Lui nimeni nu poate să scape şi să se curăţească de întinăciunea lumii.*
- ✓ *A doua învăţătură este aceea că omul care, după ce L-a cunoscut pe Stăpânul şi Mântuitorul Iisus Hristos fugind de necurăţia lumii, se întoarce iar la întinăciunile ei, atunci unuia ca acesta i se fac cele de pe urmă mai rele decât cele dintâi. Căci cunoscând lumina, el se întoarce înapoi la întuneric, care i se face acum lui mult mai întunecat decât înainte. Şi cunoscând dreptatea, el se scufundă din nou în nedreptăţi, primind pentru aceasta o pedeapsă mult mai cumplită. Şi cunoscând sfinţenia, el cade înapoi întru sălbăticie, făcându-se astfel mai sălbatic decât oricând înainte.*

Sfântul apostol nu pregetă să îl compare pe cel care cade astfel cu câinele care se întoarce înapoi la vărsătura lui şi cu scroafa care, după ce a fost spălată şi ţeselată, se întoarce să se bălăcească în noroi.

Oricine Îl cunoaşte pe Domnul Dumnezeu Iisus Hristos cunoaşte şi cele ce îi sunt de trebuinţă spre mântuire: căci el primeşte o vedere nouă cu care vede toate întinăciunile, minciunile şi nedreptăţile lumii şi primeşte şi puterea ca să fugă de ele.

De aceea el trebuie să lupte, el nu are voie să privească înapoi, căci îl paşte primejdia ca să cadă iar şi de data aceasta, veşnic. El nu are voie să îl ispitească pe Dumnezeu de mai multe ori: căci dacă Dumnezeu i-a ajutat grabnic întâia oară, El nu se va mai grăbi aşa de mult să îl scape şi a doua oară şi şi mai mult va dura până ce îl va scăpa a treia oară.

O, cât de luminătoare ne sunt nouă cuvintele sfântului apostol, fraţilor!

O, Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, cela ce eşti Atotputernic şi Mul-tmilostiv, nu Te depărta de la noi în ceasul neputinţelor noastre, ci ne izbăveşte pe noi când întinăciunea acestei lumi voieşte să ne înghită iar, Căci noi numai Ţie ne închinăm şi pe Tine Te slăvim în veci. Amin.

Pr. Silviu Cluci - Sfântul Moise ungurul - 26 iulie

Pe 26 iulie, Biserica Ortodoxă face pomenirea Sfântului Moise Ungurul de la Lavra Pecerska din Kiev, ajutător al celor luptaţi de patima desfrânării.

De loc din Ungaria, Sfântul Moise a fost un apropiat al bine credinciosului cneaz rus Boris. Când ticălosul Sviatopolsk cel fără de Dumnezeu l-a ucis pe Boris, Moise a scăpat cu fuga şi s-a adăpostit la Kiev.

Puţin mai după aceea el a fost luat rob în Polonia, de către regele polonez Boleslav, şi a fost vândut pe o mie de bani de aur unei tinere văduve, al cărei soţ fusese ucis în atacul asupra Kievului.

Minunându-se de frumuseţea cuviosului, stârnindu-şi pofta trupească, aceasta a încercat în multe feluri să-l ademenească, Moise însă a respins-o cu tărie, căci el îşi făgăduise viaţa lui Dumnezeu întru toată curăţia sufletului şi trupului. Ea atunci i-a oferit ca să îl ia de bărbat după lege, dar el a respins-o cu aceeaşi tărie.

În acest timp, din pronia dumnezeiască, a venit la fericitul Moise un ieromonah din Sfântul Munte şi l-a tuns în sfântul cin îngeresc; l-a învăţat multe despre feciorie, cum să nu se lase biruit de vrăjmaşul şi să nu aibă teamă de această femeie stricată; apoi, a plecat.

Îmbrăcat în haine călugăreşti, Moise s-a înfăţişat înaintea stăpânei lui. Pentru aceasta, stăpâna cea desfrânată l-a legat, şi a poruncit să fie biciuit cu sălbăticie

şi să i se taie părţile tainice ale trupului. Ea l-a chinuit pe mucenicul Moise timp de cinci ani.

După câţiva ani, regele polonez Boleslav a fost ucis pe neaşteptate într-o răscoală, în timpul căreia au fost ucişi mulţi boieri printre care şi acea femeie. Astfel, cuviosul Moise a fost eliberat şi a putut pleca înapoi la Kiev, unde s-a dedicat vieţii celei de rugăciune, de tăcere, şi de linişte în Lavra Peşterilor.

Pentru multele biruinţe asupra patimii desfrânării, Dumnezeu i-a dăruit puterea să dea ajutor celor care se află în aceleaşi încercări.

Sfântul Moise Ungurul, râvnind să păzească fecioria, a îndurat jigniri, suferinţe şi chinuri. Lui se roagă pentru a fi apăraţi de siluire cei feciorelnici sau pentru păzirea curăţiei cei căsătoriţi, precum şi pentru ajutor în toată lupta cu trupul.

După ce a mai vieţuit ca monah timp de zece ani în Lavra Peşterilor, Sfântul mult pătimitor Moise Ungurul s-a odihnit întru Domnul în douăzeci şi şase de zile ale lunii iulie, din anul 1043.

Sfintele lui moaşte s-au aflat făcătoare de minuni şi sunt în peşterile Lavrei Sfintei Adormiri Pecerska - Kiev. Dumnezeu l-a slăvit pentru răbdarea sa, dăruind şi sfintelor sale moaşte putere împotriva patimilor trupeşti.

Sfântul Ioan mult pătimitorul, fiind luptat de patima desfrânării, s-a închis în peştera Lavrei, şi, îngropându-se până la umeri în dreptul moaştelor cuviosului Moise. După ce a pătimit mult, a auzit glasul Domnului zicându-i să se roage sfântului ce era aproape de el. Deci după ce Ioan mult pătimitorul s-a rugat cuviosului Moise, îndată s-a izbăvit de războiul cel necurat şi a biruit patima desfrânării.

Asemenea şi pe alt frate pătimaş, acelaşi Sfânt Ioan l-a izbăvit de o supărare ca aceea, când i-a dat un os din moaştele cuviosului Moise, ca să-l lipească de trupul său.

În icoană, cuviosul Moise este redat cu un crin în mână, semn al nevoinţei pentru curăţia trupească şi sufletească.

Să avem parte de rugăciunile Sfântului Moise!

Sfântul Moise ungurul (26 iulie / 8 august)

Sfântul Moise a luptat în secolul al XI-a. El era de origine maghiară. Împreună cu fratele său George, a slujit la curtea domnitorului mucenic Boris, de care era puternic atașat. Numai Moise, singur a supraviețuit după uciderea domnitorului. S-a refugiat la Kiev, în casa lui Predislav, sora prințului Yaroslav. În timpul șederii sale, sfântul și-a dedicat tot timpul rugăciunii.

După ce Yaroslav a învins Svyatopolk, el a fugit în Polonia, dar curând s-a întors cu o nouă armată și a luat Kiev-ul.

Moise a fost capturat de regele Boleslaw și dus în Polonia. Acolo, o văduvă nobilă bogată, observând puterea și frumusețea lui, îl cumpără pentru 3 mii de bani de aur și i-a zis: "Dacă mă asculți, te voi face mare în toată țara noastră, mă vei avea pe mine și toată bogăția mea".

El i-a înțeles dorința necurată și a răspuns: "Cine, după ce și-a luat soția și a ascultat-o, a păzit legea? Adam s-a încredințat femeii sale și a fost alungat din paradis. Samson era puternic şi prin femeie a fost vândut celor de altă seminţie. Solomon, ajungând la adâncul înţelepciunii, supunându-se femeii, s-a închinat idolilor. Irod multe biruinţe a făcut, dar, robindu-se de femeie, a tăiat pe Ioan Înainte-mergătorul. Deci, cum voi fi eu liber când mă voi face rob femeii, pe care n-am cunoscut-o niciodată?"

Femeia a răspuns:" Vei fi soțul meu, permițându-mi să mă bucur de frumusețea ta".

La aceasta el iia spus: "Nu vreau nici putere, nici bogăția ta. Decât toate acestea, mie îmi este mai bună curăţia cea trupească şi sufletească. Nu voi distruge munca celor cinci ani pe care Domnul mi-a onorat să le suport în aceste legături. Nu merit un astfel de chin, așa că sper să scap de el pentru toată eternitatea."

Vaduva a încercat să-l seducă cu diverse trucuri, dar Moise, ca și noul Iosif, a rezistat tuturor ispitelor, îngreunându-se postul și uciderea cărnii.

Având în vedere rezistența sa față de acestea, femeia a ordonat să fie aruncat în închisoare și condamnat la moarte, dar Domnul l-a inspirat pe unul din slujitori să-i aducă în mod secret mâncare.

Prietenii sfantului încercau să-l convingă să accepte căsătoria cu văduva, spunând că este greșit să o evite că și patriarhul Vechiului Testament, Iosif a avut soție, că numai călugări nu se căsătoresc.

Sfântul a răspuns că sfatul lor este mai rău decât cel dat de șarpe în paradis, pentru că el a decis să păstreze puritatea, să se dedice dragostei lui Dumnezeu.

Când femeii i s-a spus despre aceste cuvinte ale lui Moise, i-a poruncit să stea pe cal și să-i se arate toate bunurile, anunțând țăranilor că este stăpânul lor și soțul ei.

Sfântul, simțind milă de încercările ridicole ale văduvei, a asigurat-o că nimic nu-l va forța să renunțe la binecuvântările nepieritoare pe care le aveau aleșii.

În secret un călugărul athonit, care trecea prin această țară l-a îmbrăcat în sfântul chip îngeresc, adică monahicesc și i-a apărut femeii îmbrăcat așa.

Furioasă, văduva a ordonat să fie torturat și sfâșiat cu cleşti de metal, astfel încât pământul a fost inundat de sângele lui.

Călăului care voia să-l salveze de tortura cea mai brutală, sfântul i-a spus: "Frate, nu pot refuza jurămintele monahale. Nici o tortură, nici un foc, nici o sabie nu poate să mă priveze de dragostea lui Dumnezeu și de acest mare chip îngeresc ".

A venit regele Boleslaw, care a încercat să-l convingă pe Moise să accepte oferta văduvei. După ce a a văzut refuzul sfântului, i-a permis femeii să facă cu el tot ceea ce dorea, temându-se că altfel exemplul său ar putea înclina ceilalți servitori să nu se supună stăpânilor.

Apoi, femeia a ordonat să-l dezonoreze pe călugăr și în fiecare zi să i se dea o sută de lovituri cu un bici. Iar sfântul, mai multe zile, a suferit cu curaj bătăi și trata-mente crude.

După cum a prezis sfântul, dreptatea lui Dumnezeu a fost în cele din urmă realizată. Boleslav, care a început o persecuție violentă împotriva călugărilor, a fost brusc lovit de boală și a murit a doua zi. În toată împărăția a început tulburare, rebeli au ucis pe episcopii şi pe boierii lor, iar în timpul acestor evenimente, a fost ucisă şi văduva.

După ce a primit libertatea după șase ani de încercări, în care virtuțile sale au înflorit, îl asemănau cu Iov și cu Sfântul Iosif, călugărul Moise a putut să se întoarcă la Kiev.

A intrat în Lavra de la Pecerska sub conducerea Sfântului Antoniu, petrecând aproximativ zece ani în tăcere și rugăciune.

După ce a atins un înalt grad de perfecțiune spirituală și s-a umplut cu har, el a adormit la 26 iulie 1043 .

Moaștele Sfântul Moise sunt păstrate în peșterile apropiate.

De-a lungul secolelor, mulți creștini s-au îndepărtat de luxul și ispitele cărnii, conform rugăciunilor sale.

Din cartea "Synaxar: Viețile sfinților Bisericii Ortodoxe" , publicată în editura Mănăstirii Sretenski.

Sursa: **http://pravoslavie.ru/55323.html**

Cuviosul Moise, ungarul

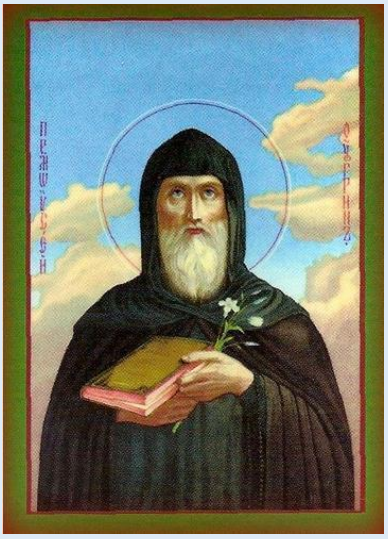

Duhul cel necurat, diavolul, orbeşte inimile care sunt înrobite de urâta patimă a curviei. Astfel nu vor reuşi niciodată să-l vadă pe Dumnezeu, de vreme ce numai cei curaţi cu inima se vor învrednici de aceasta, aşa cum Însuşi Domnul ne-a asigurat.

Pe acest câmp al războiului duhovnicesc s-a luptat cu înverşunare cu necuratul duşman şi cuviosul părintele nostru Moise, care a învins în cele din urmă în chip glorios, oferindu-se pe sine ca un exemplu viu de cuminţenie şi de puritate.

Cuviosul Moise era ungur de neam şi era unul dintre cei mai îndrăgiţi slujitori ai principelui martir Boris. În slujba acestuia din urmă se afla şi fratele lui Moise Gheorghe. Când Sfântul Boris a fost ucis de nelegiuitul Sviatopolk la râul Alta, împreună cu toţi generalii săi, fericitul Moise a fost singurul care a scăpat cu viaţă. S-a refugiat atunci la evlavioasa Predislava, sora lui Iaroslav, care l-a ascuns de Sviatopolk. Fără să poată fugi în alt loc, bravul Moise rămase acolo, rugându-se neîncetat lui Dumnezeu.

Între timp evlaviosul principe Iaroslav, supărat de moartea nedreaptă a fratelui său iubit Boris, se ridică împotriva lui Sviatopolk şi-l învinse. Tiranul se refugie în Polonia, se alie cu regele ţării acesteia Bolieslav şi se porni cu multă armată împotriva Kievului. Iaroslav fu învins şi Sviatopolk se urcă pe tronul Rusiei.

După această victorie a lui Sviatopolk, aliatul său regele Bolieslav se întoarse în ţara sa, luând cu sine ca sclavi pe mulţi dintre prizonierii de război. Printre aceştia erau - vai! - şi cei doi fraţi ai lui Iaroslav, boierii săi, precum şi fericitul Moise, legaţi toţi de mâini şi de picioare cu lanţuri grele.

În Polonia cuviosul rămase în închisoare timp de cinci ani, suferind cu răbdare detenţia prin rugăciune şi prin prea slăvirea lui Dumnezeu.

***

Odată, o femeie tânără şi frumoasă, foarte bogată şi influentă, care era dintre principesele de la curte, l-a văzut pe frumosul şi puternicul Moise şi a fost foarte atrasă de înfăţişarea lui.

Topindu-se de dorinţa cea trupească, se apropie de dânsul şi-i spuse ademenitor:
- Ah, omule! Suferi degeaba aceste chinuri. Îmi pari foarte capabil şi inteligent. De ce să nu te eliberezi deci din aceste chinuri şi tristeţi?

Moise îi răspunse liniştit:
- Pentru că aşa a vrut Dumnezeu.

Femeia insistă:
- Dacă vei asculta de mine, te voi elibera şi te voi face stăpânul meu şi principe peste toată Polonia.

Fericitul înţelese scopurile ei necuviincioase şi-i răspunse:
- Care dintre oameni, care a ascultat de femeie şi i-a predat întreaga sa voinţă, a făcut bine? Cel dintâi creat dintre oameni, Adam, a ascultat de Eva şi a fost alungat din paradis. Samson, cel mai puternic dintre oameni şi biruitor asupra vrăjmaşilor, la sfârşit fu predat de o femeie în mâinile filistenilor. Solomon, care ajunsese pe culmile înţelepciunii dumnezeieşti, a păcătuit în faţa lui Dumnezeu, urmând plăcerilor oferite de femei. Ca să nu mai vorbim de Irod, care deşi a fost încununat cu multe victorii, la sfârşit a devenit robul unei femei şi a tăiat de dragul ei capul Sfântului Ioan Botezătorul. Cum, deci eu, fiinţă liberă, să mă las robit de o femeie, pe care nici nu o cunosc şi nici nu am mai văzut-o vreodată?

- Dar te voi elibera, strigă cu patimă femeia. Te voi face bogat şi slăvit şi conducător al casei mele. Te voi lua de bărbat. Numai împlineşte-mi această dorinţă! Stinge flacăra care îmi arde sufletul! Lasă-mă să mă bucur de frumuseţea ta! Nu mă pot împăca cu gândul că frumuseţea şi puterea ta ar putea să se piardă degeaba! Dacă vei accepta propunerea mea, eu îmi voi împlini dorinţa şi tu vei deveni stăpânul meu, domnul averii şi al puterii mele, conducătorul boierilor. Ce spui, deci?

- Ascultă odată pentru totdeauna, răspunse cu demnitate minunatul Moise. Nici voinţa ta nu o voi urma şi nici bogăţia şi puterea ta nu mi le doresc. Curăţia inimii şi a trupului sunt mai presus de toate acestea. Nu sunt vinovat pentru ceea ce sufăr aici în lanţuri şi chinuri. De aceea sper ca acestea să mă scape de lanţurile şi chinurile cele veşnice.

Când femeia văzu că este în pericol să piardă o asemenea frumuseţe trupească şi sufletească, primi un alt sfat de la diavol.

Dacă-l voi răscumpăra din închisoare, se gândea, va fi obligat să mă asculte chiar şi împotriva voinţei sale. L-a trimis deci pe omul ei de încredere de la curte la şeful închisorii ca să-i ceară să-l vândă pe Moise, cu orice preţ. Acela a înţeles că era o bună ocazie ca să se îmbogăţească şi-l vându pentru trei mii de monede de aur!

După ce femeia l-a dobândit pe Moise, a dat ordin să fie adus în faţa ei, să i se scoată cătuşele, să fie dezbrăcat de zdrenţele pe care le purta, să fie spălat şi îmbrăcat cu haine bogate. Apoi ordonă să li se aducă mâncăruri gustoase şi-l forţă pe cuvios prin toate mijloacele să le guste şi în acelaşi timp să se lase pradă dorinţelor ei păcătoase.

Dreptul însă, asemenea lui Iosif, fugi din braţele ei, se dezbrăcă de acele haine bogate şi evită păcatul, gândind la nimicnicia lumii şi a plăcerilor ei. Se ascunse undeva în curte şi începu să se roage, să postească şi să privegheze. Preferă să mănânce pâine uscată pentru Dumnezeu, decât mâncăruri bogate şi băuturi alese, cu preţul întinării sufleteşti.

Furioasă, femeia dădu ordin să fie închis şi lăsat să moară de foame. Dumnezeu însă nu-l părăsi pe robul său, care-şi pusese nădejdea doar în El. Unuia dintre slujitorii acelei femei i se făcu milă de Moise şi-l hrănea pe ascuns.

Între timp ceilalţi slujitori de la curte încercau prin toate mijloacele să-l convingă pe Moise să asculte de femeie. Îi spuneau:
- Frate Moise, ce te împiedică să te căsătoreşti cu dânsa? Eşti încă tânăr. Iar această femeie este văduvă şi a apucat să trăiască numai un an cu primul ei soţ. Frumuseţea ei este rară, bogăţia nenumărată şi puterea ei foarte mare. Iar dacă ar fi vrut să se căsătorească cu oricare dintre principi, nimeni nu ar fi refuzat-o. Şi tu, care eşti prizonier şi rob al acestei femei, nu vrei să devii domnul ei…? Spui că nu poţi să încalci poruncile lui Hristos…! Însă ce ne spune Domnul în Evanghelie: «De aceea va lăsa omul pe tatăl său şi pe mama sa şi se va uni cu femeia sa şi vor fi amândoi un trup»! Şi apostolul nu spune: «…mai bine este să se căsătorească decât să ardă»? Nu le este permis văduvelor să se căsătorească a doua oară? De vreme ce nu eşti călugăr şi nu ai depus voturi monahale de ce te amărăşti cu aceste chinuri amare? Pentru care motiv nu vrei să te căsătoreşti? Dacă mori în această situaţie cine te va lăuda? Care om, de la Adam şi până astăzi a neglijat femeia, în afară de monahi? Ce au făcut Avraam, Isaac, Iacov? Încă şi dreptul Iosif, după ce a scăpat de ispita femeii egiptene ce a făcut? S-a căsătorit! Şi tu, dacă scapi cu viaţă, poate că te vei căsători în viitor, fie şi cu o altă femeie. Şi cine atunci nu te va judeca, pentru prostia de a fi dat cu piciorul

unei astfel de ocazii…? Nu este mai de preferat pentru tine, să te predai acestei principese, să te eliberezi de robie şi să devii principe…?

Însă binecuvântatul Moise răspunse:
- Fraţii mei şi bunii mei prieteni, voi mă sfătuiţi în chip foarte priceput. Însă eu cred că şoaptele vicleanului şarpe către Eva, nu au fost mai rele decât sfaturile voastre. Mă presaţi să mă predau acestei femei, însă nu voi face sub nici o formă acest lucru. Chiar dacă voi muri în aceste lanţuri, sper cu o şi mai mare siguranţă că voi afla milă în faţa lui Dumnezeu. Dacă aşa ar sta lucrurile, adică să se fi salvat toţi drepţii prin intermediul căsătoriei, aflaţi deci că eu nu sunt drept. Eu sunt păcătos şi de aceea nu mă voi putea salva alături de această femeie. Dacă dreptul Iosif s-ar fi predat femeii lui Putifar, nu ar mai fi devenit apoi al doilea după faraon. Dumnezeu a văzut răbdarea sa şi i-a dăruit această putere. Şi de aceea a fost slăvit în toate veacurile, pentru răbdare şi virtute şi nu pentru că a lăsat în urma sa pe fiii săi. Eu însă nici regatul Egiptului nu mi-l doresc, nici putere lumească nu caut, nici în ţara polonilor nu vreau să trăiesc şi nici în patria mea nu-mi doresc vreo mărire. De toate acestea mă lepăd pentru a câştiga Împărăţia Cerurilor. Şi dacă voi scăpa cu viaţă din mâinile acestei femei, vreau să mă dedic vieţii monahale.

Pentru că Domnul ne spune în Evanghelia Sa: «Oricine a lăsat case sau fraţi, sau surori, sau tată, sau mamă, sau femeie, sau copii, sau ţarine, pentru numele Meu, înmulţit va lua înapoi şi va moşteni viaţa veşnică». Pe Hristos deci să-l ascult, sau pe voi? Şi apostolul zice desigur că «mai bine să se căsătorească decât să ardă», însă mai înainte de aceasta ce subliniază: «Celor ce sunt necăsătoriţi şi văduvelor le spun: Bine este pentru ei să rămână ca şi mine. Dacă însă nu pot să se înfrâneze să se căsătorească». Şi mai jos spune: «Cel necăsătorit se îngrijeşte de cele ale Domnului, cum să placă Domnului. Cel ce s-a căsătorit se îngrijeşte de cele ale lumii, cum să placă femeii». Pe cine deci să ascult, pe voi sau pe apostol…? Şi pe cine este mai bine să slujească cineva, pe Hristos sau pe femeie…? Apostolul spune din nou: «Robii să asculte de stăpânii lor întru cele bune». Aflaţi deci că frumuseţea acestei femei nu mă atrage deloc. Şi nici nu poate aceasta să mă îndepărteze de Mirele sufletului meu care este Hristos.

Când stăpâna află de toate acestea, puse la cale un alt plan viclean. A dat ordin ca Moise să fie frumos îmbrăcat, urcat pe un cal împodobit şi purtat prin toate oraşele şi satele pe care aceasta le avea sub stăpânire, însoţit de o aleasă cavalerie. Ea călărea lângă dânsul pe un alt cal.

După ce-i arătă toate domeniile sale, îi spuse:
- Toate aceste locuri sunt ale tale. Tot poporul care locuieşte pe ele îţi aparţine. Poţi să faci cu toate acestea tot ce vrei.

Apoi se întoarse către supuşii ei şi le spuse:
- Acesta este domnul şi soţul meu! Cu toţii să-l respectaţi şi să-l ascultaţi!

Sfântul însă râse de toată această punere în scenă a pătimaşei femei şi-i spuse:
- Degeaba te chinuieşti. Nu mă poţi atrage cu lucrurile cele trecătoare ale acestei lumi şi nici nu-mi poţi fura bogăţia mea duhovnicească. Hotărăşte-te odată şi nu te mai strădui atâta, degeaba, ca să mă câştigi.

Femeia se înfurie din cale afară.
- Ai uitat că te-am cumpărat…? striga ca o lupoaică sălbatică. Cine te poate scăpa din mâinile mele? Nu vei scăpa viu! Te voi chinui fără milă şi apoi te voi ucide!

- Nu mi-e frică de ameninţările tale, răspunse cu curaj fericitul. Şi dacă va vrea Dumnezeu nu voi întârzia să mă fac monah.

Viziunea cuviosului se împlini foarte curând în chip minunat, prin grija prea bunului Dumnezeu, care pe toate le împlineşte după a Sa bunăvoire. S-a întâmplat deci să treacă pe acolo în acele zile un ieromonah de la Sfântul Munte. Prin pronia divină îl întâlni pe fericitul Moise, află despre chinurile la care era supus şi despre dorinţa sa fierbinte de a deveni monah şi-l tunse pe ascuns în monahism. Apoi îl sfătui să-şi păstreze cu orice preţ curăţenia trupească şi sufletească şi să nu se predea celui vrăjmaş. Îi dori să scape cât mai curând de acea femeie desfrânată şi apoi plecă. Pe acest ieromonah de la Sfântul Munte l-au căutat apoi peste tot slujitorii de la curte, dar nu a mai fost de găsit.

Femeia, după ce şi-a pierdut orice speranţă de a-l câştiga pe Moise de bunăvoie, îl predă din nou în mâinile chinuitorilor. L-au întins pe o bancă de piatră şi l-au bătut fără milă cu nuiele de fier, până când pământul a fost botezat de sângele său. În timp ce-l loveau îi spuneau:
- Ascultă de stăpâna ta şi împlineşte-i voia. Dacă nu vei asculta îţi vom face trupul bucăţi. Nu ai nici o scăpare. Îţi vei da sufletul cu amar după nesfârşite chinuri. Ai milă de tinereţile tale. Dezbracă-te de această zdreanţă, poartă veşmântul cel scump şi vei scăpa de chinurile pe care ţi le pregătim în continuare.

Însă fericitul le răspunse cu curaj:
- Fraţilor, faceţi aceea ce vi s-a ordonat şi nu mai amânaţi nimic. Niciodată nu-mi voi încălca promisiunile mele monahale şi nu mă voi dezlipi de dragostea pentru Dumnezeu. Nici durerile, nici focul, nici rănile nu mă pot despărţi de Domnul şi de viaţa cea îngerească. Această femeie a întunericului îşi arată fără ruşine desfrânarea ei. Nici de Dumnezeu nu se teme şi nici de oameni nu se

ruşinează, forţându-mă cu impertinenţă să cad în desfrânare şi în corupere. Dar nu voi urma niciodată jalnicei ei voinţe.

Era turbată principesa din cauza rezistenţei bravului ostaş al lui Hristos. Trecuseră deja şase ani de când acest rob îi stătea împotrivă şi dorea cu orice preţ să se răzbune pentru această jignire pe care i-o făcuse. Trimise deci o scrisoare regelui Bolieslav în care-i scria: «Ştii bine, regele meu, că soţul meu a murit pe câmpul de bătălie, luptând cu curaj alături tine. După aceasta tu mi-ai dat libertatea să-mi aleg pe oricine mi-ar place, ca să fie soţul meu. M-am îndrăgostit deci de un prea frumos tânăr, care era printre prizonierii tăi, l-am eliberat, l-am adus la palatul meu, i-am dăruit toată averea mea, l-am făcut domn al pământului meu, al poporului şi al meu însămi. El însă nu a preţuit nimic din toate acestea. De multe ori l-am chinuit cu înfometare şi cu bătăi, dar cu toate acestea nu am reuşit să-l fac bărbatul meu. Au trecut deja şase ani de când îl chinuiesc şi de când mă chinuieşte. Însă această inimă de piatră suferă toate chinurile şi nu se smereşte în faţa mea. De curând chiar, a devenit şi monah prin mâinile unui călugăr necunoscut ce a trecut pe aici. Ce mă sfătuieşti deci să fac?»

Bolieslav a ordonat să se înfăţişeze amândoi înaintea sa. Când au venit, a început să-l sfătuiască insistent pe Moise ca să asculte de stăpâna sa. La sfârşit îi spuse:
- Cine poate fi mai neînţelegător decât tine, care te privezi pe tine însuţi de la atâtea bunuri şi preferi atâtea chinuri amare…? Află deci că de tine depinde acum dacă vei trăi sau vei fi ucis. Fie vei face voia stăpânei tale şi vei afla cinste şi măriri, fie vei muri de o moarte îngrozitoare.

Apoi regele se întoarse către femeie şi-i spuse cu asprime:
- Nu este cu putinţă ca prizonierul pe care l-ai cumpărat să facă de capul lui. Tu eşti stăpâna şi el este robul tău. Dacă nu va asculta trebuie să-i dai o lecţie bună, astfel încât şi ceilalţi robi şi prizonieri să ia aminte şi să nu îndrăznească să se răscoale împotriva domnilor lor.

Atunci binecuvântatul Moise îi spuse regelui:
- Domnul îmi spune: «Ce-i va folosi omului dacă va câştiga lumea întreagă şi-şi va pierde sufletul său?» Cum deci îmi promiţi slavă şi cinstiri, când tu însuţi şi această femeie veţi muri peste puţină vreme…!

Această profeţie a lui Moise nu întârzie să se împlinească. Mai întâi însă mai avu de pătimit şi alte chinuri din partea viclenei femei. Având acum şi acordul regelui, îl provoca neîncetat şi fără ruşine ca să păcătuiască cu ea.

- Degeaba te chinuieşti, îi răspundea cuviosul. Trebuie să mă crezi foarte prost sau incapabil, încercând să mă faci să cad în mrejele tale. Te refuz însă ca pe o neruşinată şi femeie fără frică de Dumnezeu.

Atunci aceea, ajunsă deja la disperare, ordonă să i se dea câte o sută de bice în fiecare zi şi apoi să i se taie mâinile şi picioarele. Peste câteva zile chinuitul Moise era căzut jos, într-o baltă de sânge, căzut în nesimţire, ca şi cum ar fi murit. Abia dacă mai respira.

Între timp regele Bolieslav, vrând să-i dea satisfacţie principesei supărate, ordonă să fie alungaţi toţi călugării din Polonia.

Însă Domnul îl răsplăti foarte curând pentru fapta sa rea. Într-o noapte regele muri brusc, fără să se ştie din ce cauză. A doua zi izbucni o răscoală a poporului în toată ţara. Majoritatea boierilor au fost ucişi, printre aceştia numărându-se şi principesa care-l chinuia pe robul lui Dumnezeu.

După moartea acesteia bunul Moise fu eliberat şi cu sănătatea zdruncinată de atâtea chinuri porni în căutarea unei mănăstiri în care să se dedice Domnului. Ajunse cu mare greutate la mănăstirea Peşterilor de la Kiev, abia purtându-şi trupul său plin de răni, dar încununat de coroana victoriei, ca un brav ostaş al lui Hristos.

Iar Domnul, după toate acestea, îi dărui harisma de a alunga patimile cele trupeşti din cei care veneau să-i ceară ajutorul.

***

Odată unul dintre monahii de la peşteri, care era greu chinuit de demonul curviei a venit la Sfântul Moise. L-a rugat să-l ajute şi i-a spus:
- Tot ceea ce-mi vei spune eu o voi respecta până la moarte.
- Cât vei trăi să nu mai vorbeşti niciodată cu vreo femeie, i-a spus cuviosul.

Apoi îşi ridică bastonul, cu care întotdeauna se ajuta la mers, din cauza rănilor avute în trecut, şi-l atinse pe tânărul monah în piept. Îndată ispitele au încetat şi de atunci nu a mai fost luptat de dorinţele trupeşti.

Fericitul Moise a ajuns cu ajutorul harului lui Dumnezeu la adânci bătrâneţi, la sfârşitul vieţii sale pământeşti, după ce prin viaţa sa ascetică şi prin pătimirile avute, s-a învrednicit şi el să vadă pe Dumnezeu, ca oarecând marele Moise în pustiu, şi să strălucească prin virtutea şi prin minunile sale pe tot cuprinsul pământului rusesc.

Era 26 iunie când a trecut la Domnul şi s-a odihnit de toate eforturile şi chinurile îndurate. Dumnezeu l-a slăvit pentru răbdarea sa, dăruind şi sfintelor sale moaşte putere împotriva patimilor trupeşti.

Cartea: Patericul Lavrei peşterilor de la Kiev

Sursa:
http://www.pateric.ro/cuviosul-moise-ungarul/

Sfântul cuvios Ioan mult pătimitorul şi Sfântul cuvios Moise ungurul

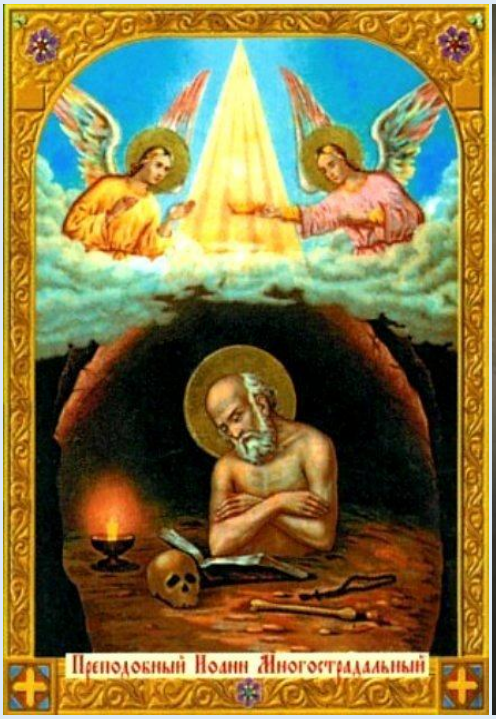

Sfântul cuvios Ioan mult pătimitorul de la Lavra Peşterilor din Kiev, Ucraina (18 iulie)

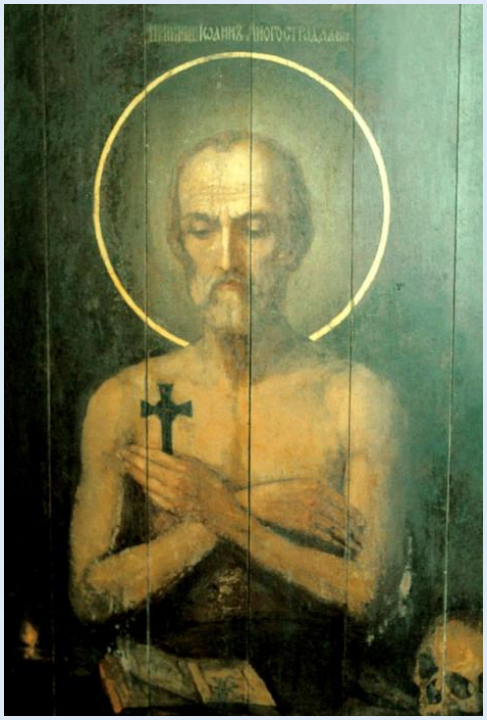

Acesta a fost un pustnic zăvorât nevoitor în marea Lavră a Peşterilor, care vreme de 30 de ani s-a luptat cu patima desfrânării, căreia i-a stat necontenit îm-

potrivă şi pe care a biruit-o cu harul lui Dumnezeu şi atingându-se de moaştele Sfântului cuvios Moise Ungurul (pomenit la 26 iulie).

Graiul este neputincios să înfăţişeze inimilor noastre grozăvia şi urâciunea luptei purtate de dânsul un număr aşa îndelungat de ani.

La început, vreme de 3 ani, nu mânca nimic vreme de două-trei zile şi uneori chiar o săptămână întreagă. Priveghea în fiecare noapte, se ruga neîncetat.

Descumpănit, merse la mormântul Sfântului cuvios Antonie, ctitor al marii lavre, unde petrecu 3 zile şi 3 nopţi fără hrană şi apă.

Acolo auzi vocea cuviosului Antonie spunându-i:
– Ioane… Ioane…! Trebuie să rămâi aici la peştera mea, să trăieşti zăvorât în linişte şi rugăciune. Iar Domnul te va elibera de acest război al vrăjmaşului.

Primind binecuvântarea stareţului, Sfântul Ioan se zăvorî în acel loc umed, strâmt, întunecos şi aspru, unde vreme de 30 de ani se luptă cu gândurile viclene şi cu patimile. În vremea aceea, din pricina grozăviei războiului trupesc, îşi scoase hainele şi îşi atârnă de mâini şi de picioare nişte fiare grele, însă fără a afla izbăvire. Atunci săpă în nisipul umed din peşteră o gropă adâncă în care intră până peste brâu.

În noaptea Învierii, fiind luptat de un diavol cumplit, strigă dintru adâncuri la Dumnezeu cerându-I milostivirea.

Atunci văzu o lumină cerească, fiara cumplită dispăru şi auzi o voce spunându-i:
– Ioane… Ioane…! Te-am ajutat, precum Mi-ai cerut. Ai grijă de acum de sufletul tău, ca să nu păţeşti altele mai rele în veacul viitor!

– Doamne, întrebă Sfântul Ioan cu mâhnire, de ce m-ai lăsat atât de mult să mă chinuiesc?

– Te-am încercat după puterea răbdării tale. Trecând astfel focul ispitelor, te vei înfăţişa dinaintea Mea curat ca aurul. Niciodată nu îngădui să fie încercat un om mai presus de puterile sale, ca să nu fie batjocorit şi învins de şarpele cel rău şi viclean. Tu însă, ca să scapi de războiul patimilor trupeşti, roagă-te la Sfântul Moise Ungurul. Acesta se arătă mai puternic chiar decât dreptul Iosif în cumin-ţenie, şi de aceea îi poate ajuta foarte mult pe cei ce sunt luptaţi de patima curviei.

Atunci Sfântul Ioan strigă:
– Doamne, pentru rugăciunile cuviosului Moise, miluieşte-mă!

Şi îndată îl învălui o lumină minunată şi dulce, care rămase cu el fără încetare, astfel că nu mai avu de atunci nevoie de lumânări în peşteră pentru a citi.

Săvârşindu-şi calea nevoinţelor duhovniceşti, se mută la cele veşnice în anul 1160, iar la vremea rânduită de Dumnezeu, se aflară cinstitele sale moaşte răspândind bună mireasmă şi dăruind mângâiere şi tămăduire tuturor celor care îl cheamă în rugăciuni.

Moaştele Sfântului Ioan

Sfântul cuvios Moise Ungurul (pomenit la 26 iulie)

Moaştele Sfântului cuvios Moise Ungurul

Sursa:
https://sfintisiicoane.wordpress.com/2011/07/18/sfantul-cuvios-ioan-multpatimitorul-de-la-lavra-pesterilor-din-kiev-ucraina-18-iulie/

Icoane

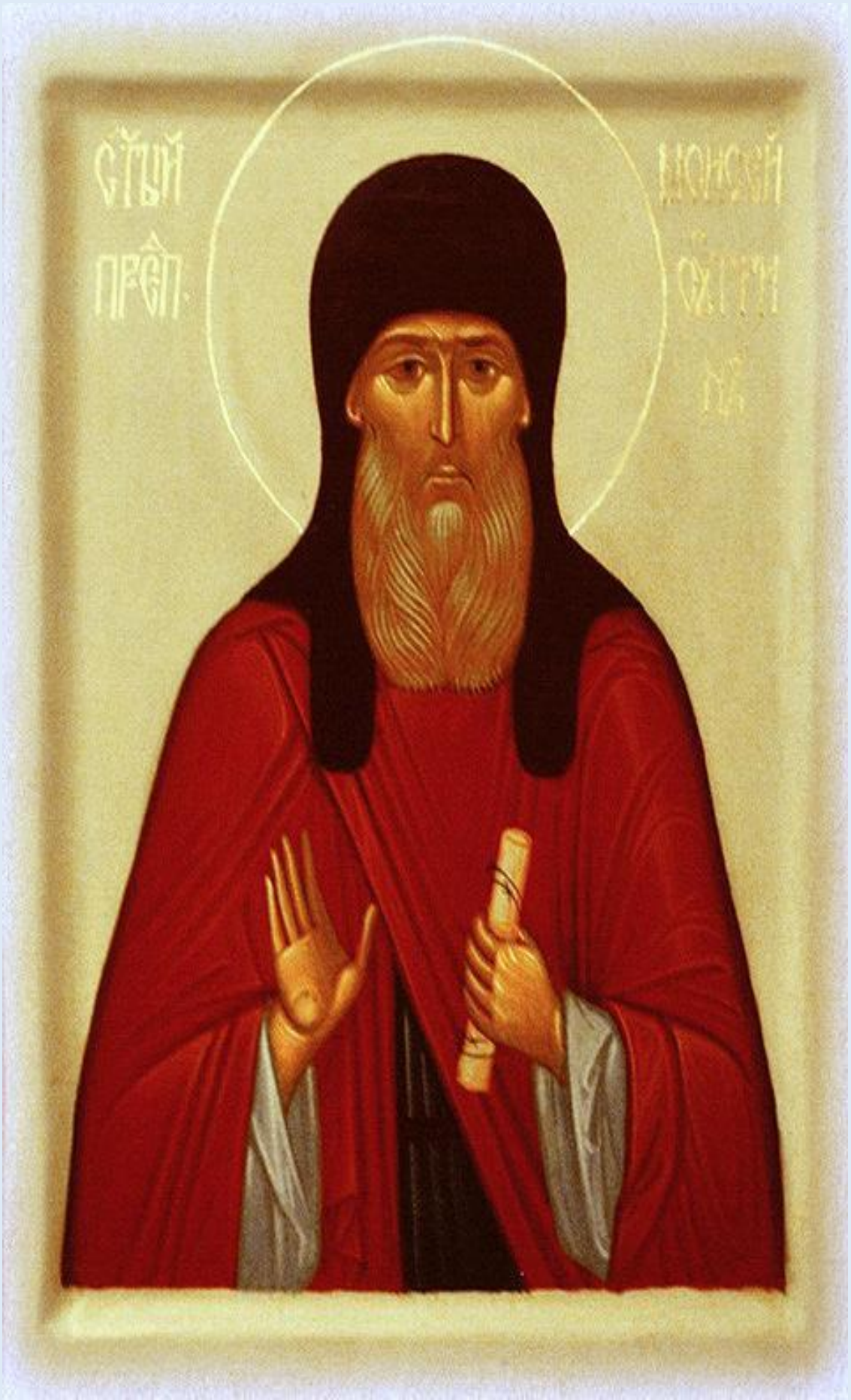
СТЫЙ
ПРЕП.

МОѴСЕ́Й
ѹ҆гринъ

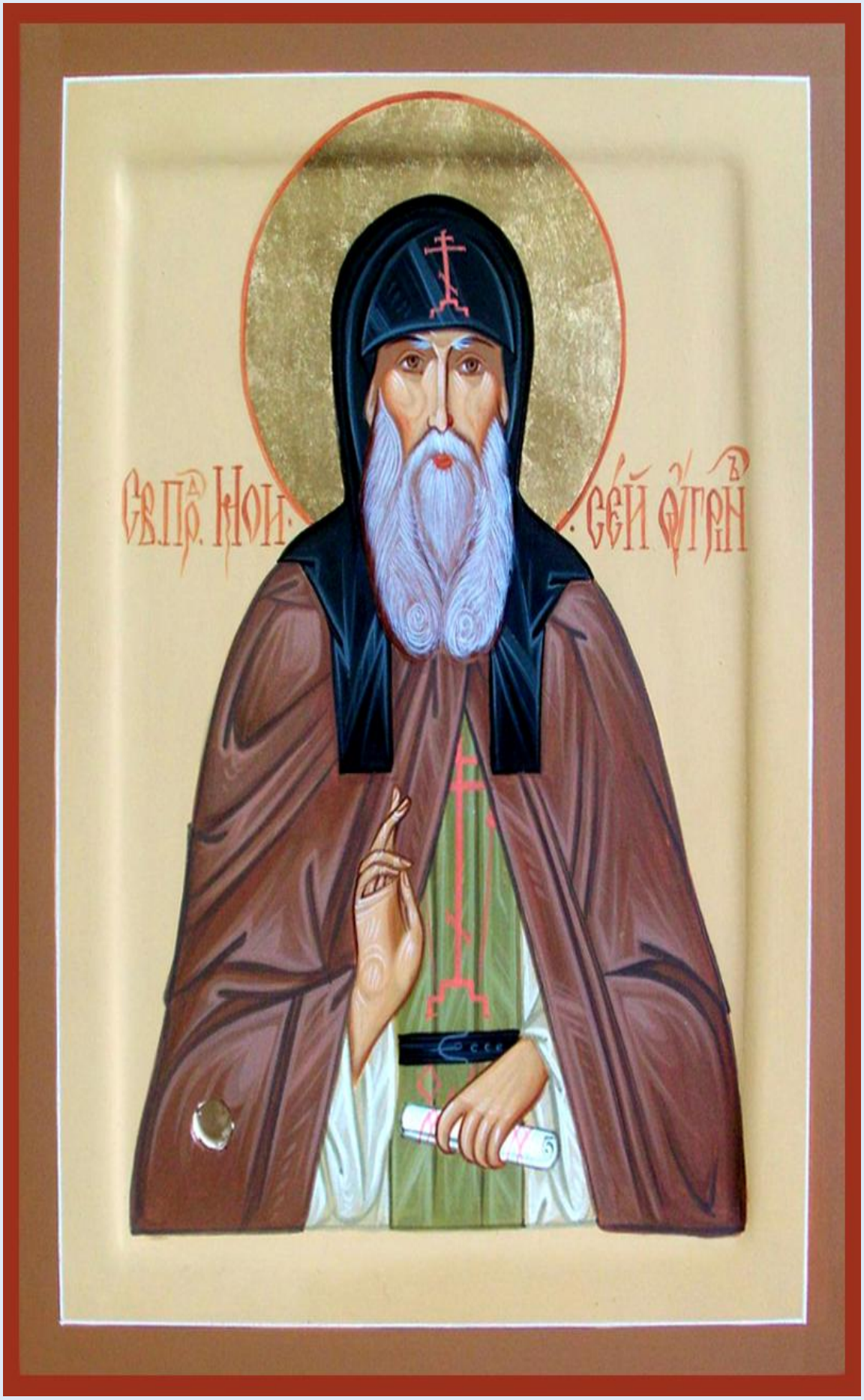
СВ. ПР. ИОИ. . СЕЙ ОТРИ

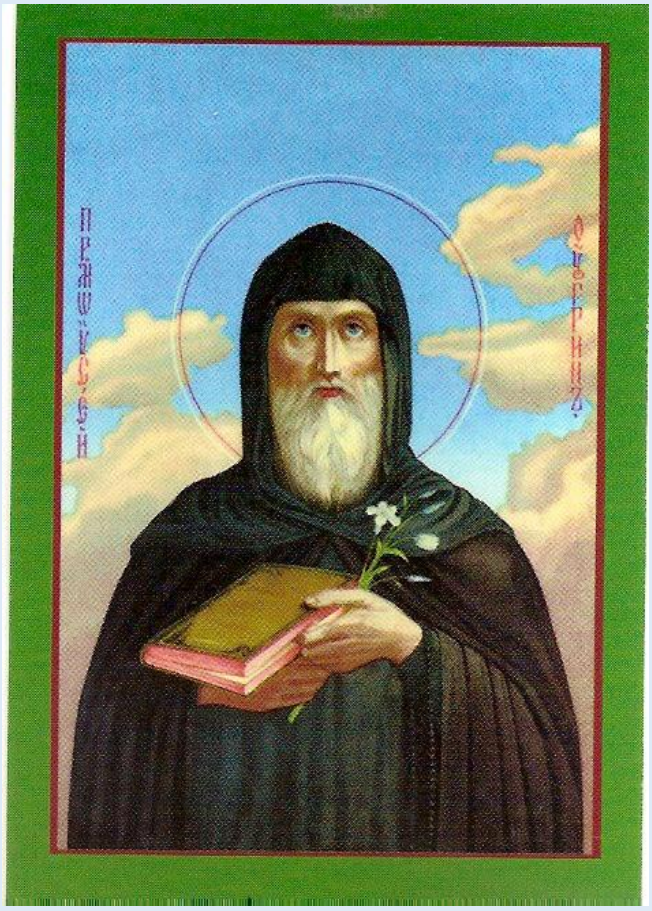

ΟΑΓ:
ΜΟΥCΕΗ
ΟΥΓΡΙΝ

Icoană din colecția Sf. Mănăstiri Sireți

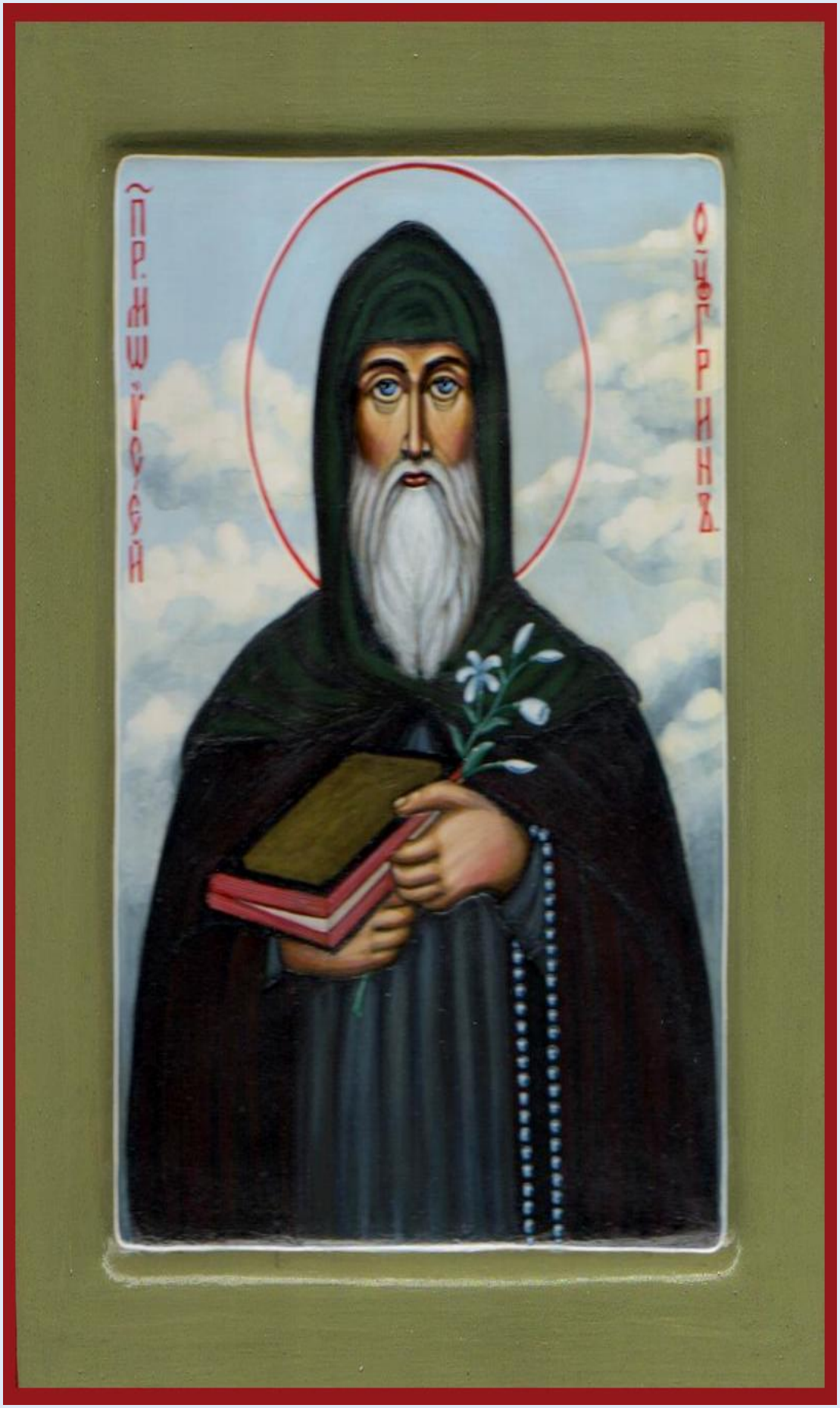
ПРЕПОДОБНЫЙ
ОПТИНСКИЙ

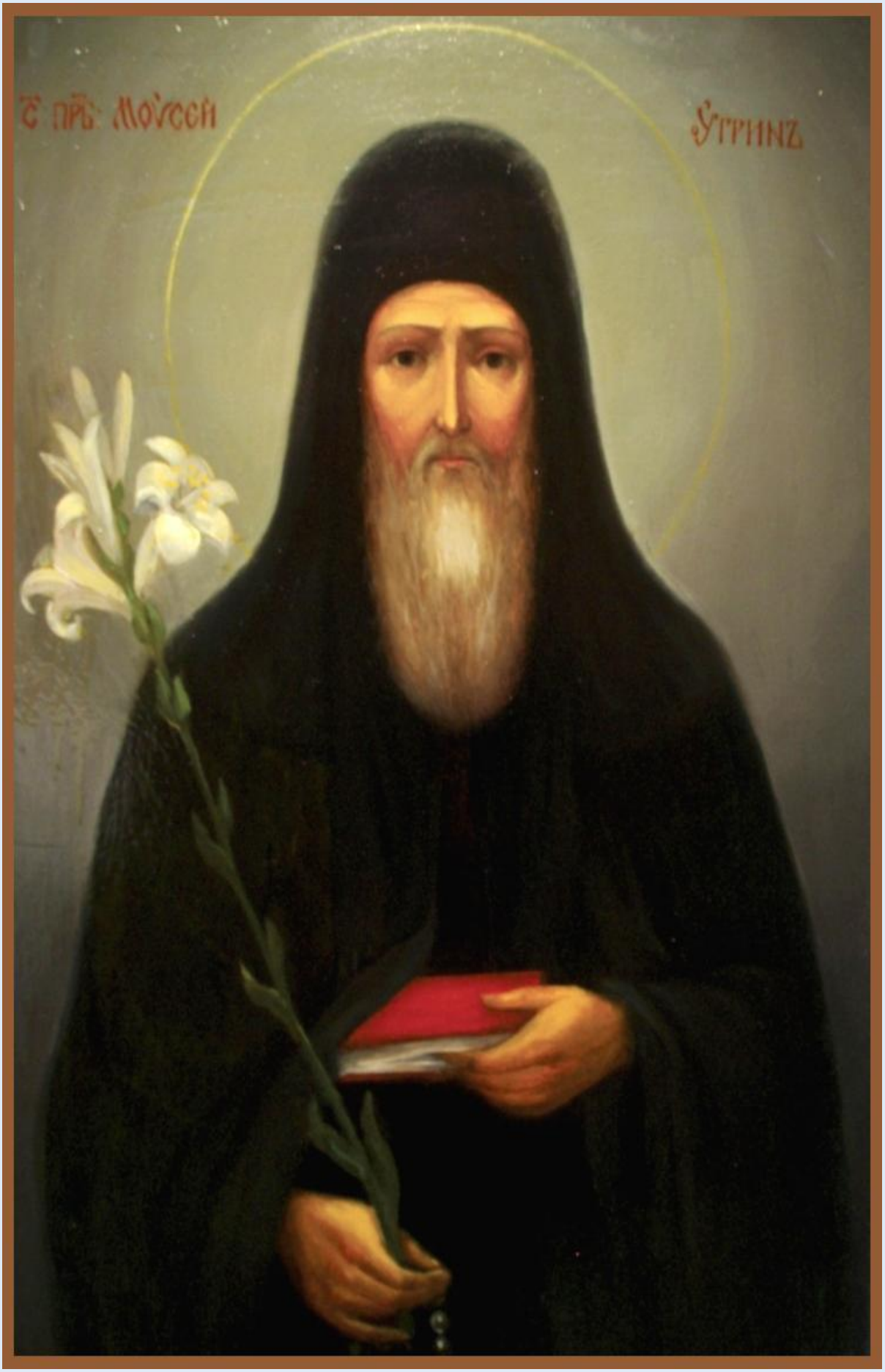
С ПРѢ МОѴСЕИ
ѴГРИНЪ

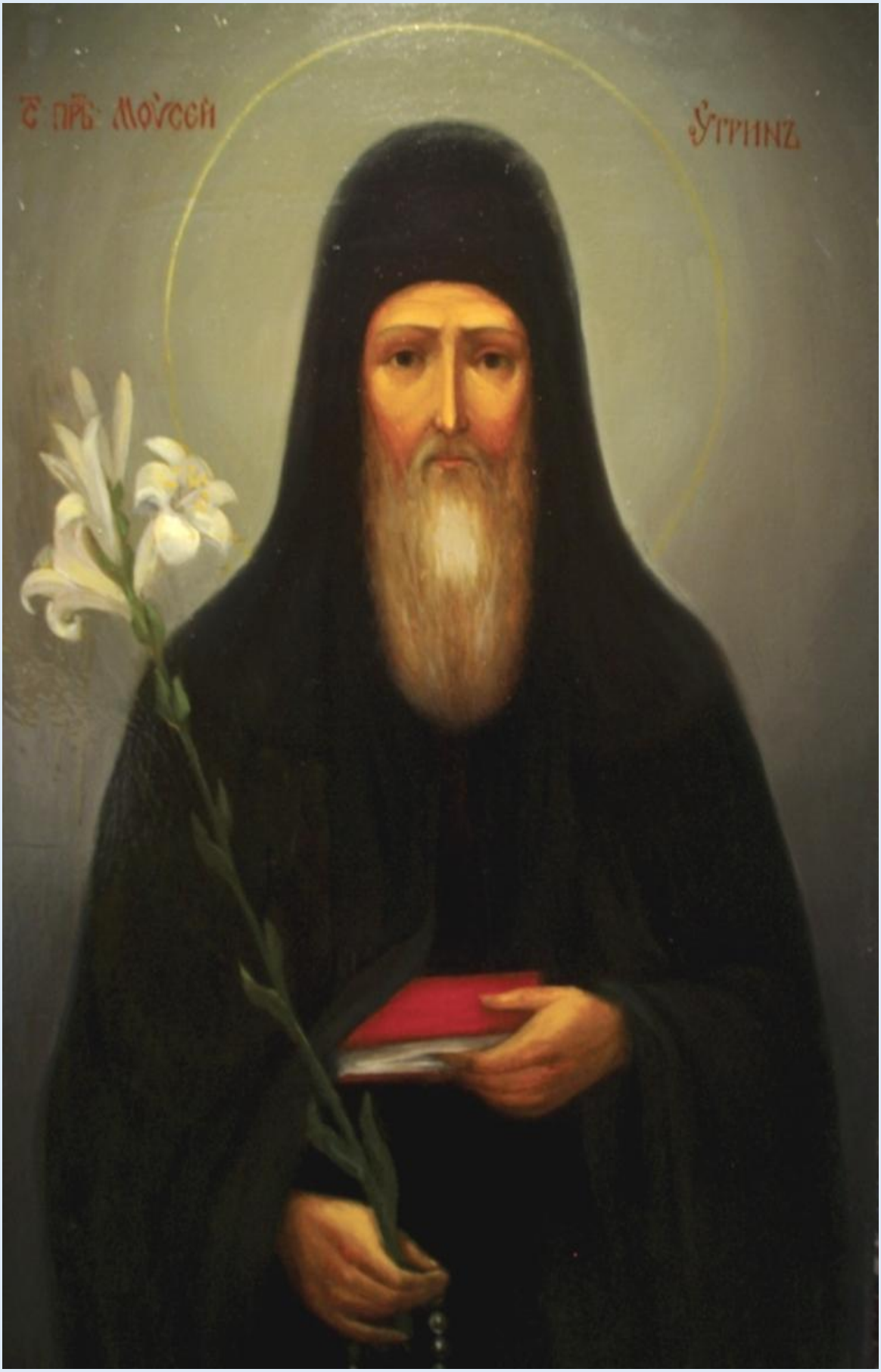
Ст. прп. Моисей
Угрин

Troparul Cuviosului Moise Ungurul

26 Iulie - Glasul 3

Ca un alt Iosif, al curăţiei şi al fecioriei iubitor, cinstitule şi la fel cu îngerii, Moise, cu cântări sfinte te cinstim noi, păcătoşii; cu sârguinţă ne rugăm ţie: roagă pe Hristos Domnul, să vindece patimile noastre şi să ne dăruiască nouă mare milă.

Troparul Cuviosului Moise Ungurul

26 Iulie - Glasul 3

Ca un alt Iosif, al curăţiei şi al fecioriei iubitor, cinstitule şi la fel cu îngerii, Moise, cu cântări sfinte te cinstim noi, păcătoşii; cu sârguinţă ne rugăm ţie: roagă pe Hristos Domnul, să vindece patimile noastre şi să ne dăruiască nouă mare milă.

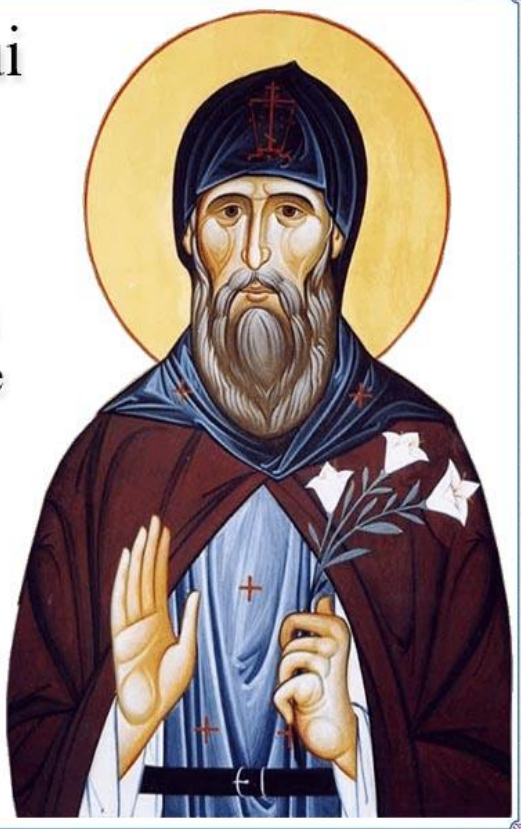

Bucură-te, Sfinte cuvioase părinte Moise, minunat făcător de minuni şi al curăţiei apărător!